



PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JULIJ - AVGUST 2013

Misli Thoughts

LETO - YEAR 62

ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>





Misli julij - avgust 2013

VSEBINA

Kljub vsemu praznično.....	3
Plapolanje slovenske zastave.....	4
Sporočilo generalnega konzulata RS v Sydneyu.....	6
Zahvala zaslužnemu g. Alfredu Brežniku AM.....	6
Izpod Triglava.....	7
Seja Sveta vlade RS za Slovence po svetu.....	10
Obisk nuncijs na Veleposlaništvu RS v Canberri.....	11
Obnovljena kapelica.....	11
Od štajerskih goric do strme tržaške obale.....	12
I will be returning a true Slovenka.....	12
Izlet v nostalgijo preteklosti - Bonegilla.....	13
Spomini Alojza Gombaca na vojna leta.....	14
Iz kraljičine dežele - QLD.....	15
Gold Coast - Boce klub Lipa.....	15
Budget Rent a Car Slovenija.....	16
Sveta Družina Adelaide.....	17
Pismo provinciala patra Staneta Zoreta rojakom.....	18
Zahvala in slovo rojakom v Južni Avstraliji.....	19
Patru Janezu v slovo.....	19
Pater Janez's Farewell Lunch.....	20
Pogovor s p. Janezom Tretjakom ob vrnitvi v Slovenijo.....	21
Sv. Rafael Sydney.....	29
Življenje pri slovenskem društvu Sydney.....	36
Vaši darovi.....	38
Iz kluba Triglav - Mounties Group.....	39
Pismo predsedniku Triglava.....	43
Slovensko društvo St. Albans.....	43
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	44
Oglasi.....	49
Sporočila fotografij.....	50
Fotografije so prispevali.....	50
Iščemo, poizvedujemo.....	50
Back to Slovenia.....	51
39. slovenski mladinski koncert.....	52

Kljub vsemu praznično

Da, kljub vsemu, kar nas obdaja in doživljamo v svojem osebnem življenju, v življenju slovenske in širše družbene skupnosti, lahko rečemo, da še živimo in ustvarjamo. Verjetno ne več toliko in tako živahno, kot v mladih in srednjih letih ali v družbenem okviru nekoliko manj zaradi globalne krize, ki jo doživlja ves svet in zadeva vse pore življenja, tudi Cerkev. Ta kriza ni le finančna in ekonomska, je tudi politična – vedno nove vojne in spori, nasprotovanja stranke drugi stranki iz čisto strankarskih vidikov in ne za skupno dobro, na katerega se sicer vedno sklicujejo; je kriza moralnih vrednot, ki kot nalezljiv virus prihaja pred nos vsemu živemu. Na nek način vsi dihamo 'kontaminirani' zrak, če si besedo sposodim pri 'kontaminiranem' odstopljenem ljubljanskem nadškofu dr. Antonu Stresu.

Toda zgodovina, sedanost in prihodnost sta končno v Božjih rokah. V rokah Stvarnika sveta, človeka in kozmosa. Temelj Cerkve ni ne nadškof ne papež, ampak vogelni kamen je sam Jezus Kristus, človekov Odrešenik. Njemu ste rojaki v Melbourneu pred 45. leti postavili prvo slovensko svetišče na avstralskih tleh, cerkev, posvečeno svetima slovanskima bratoma Cirilu in Metodu v Kew. Pred 40. leti ste sydneyjski rojaki zgradili svoje svetišče, posvečeno sv. Rafaelu v Merrylandsu, zavetniku popotnikov in izseljencev. In pred 30. leti ste rojaki Južne Avstralije v Adeladi v West Hindmarshu s ponosom zgradili svetišče Svete Družine ter rojaki v Wollongongu isto leto kupili cerkev Vseh svetih.

Vsi ti jubileji, ki nas po eni strani usmerjajo na prehojeno pot, pa nas istočasno vodijo v sedanji trenutek in v jutrišnji dan, da bi ga preživeli skupaj v hvaležnosti za vse milosti včerajšnjega, današnjega in jutrišnjega dne. V tem razpoloženju sprejmite tudi te Misli, ki prihajajo do Vas z malo zamude zaradi vsega, kar je tudi popisano na naslednjih straneh.

Bog živ!

pater Ciril A. Božič

PLAPOLANJE SLOVENSKE ZASTAVE

Na predvečer dneva državnosti me je pot vodila skozi nekatere slovenske vasi in mesta. Izobešenih zastav ni bilo videti veliko. Tudi na sam državni praznik, 25. junija, nisem zaznal nekega slovesnega razpoloženja, narodnega ponosa ali kančka veselja ob tem, da smo Slovenci in da imamo svojo državo. Vsaj med tistimi ljudmi, ki sem jih ta dan srečal, in v tistih krajih, kjer sem ta dan bil. Videl sem ljudi, ki delajo na polju. Dela prosti dan je treba izkoristiti tudi tako. Nekdo mi je na mojo pripombo, da v vasi nisem opazil izobešene zastave, odgovoril, da je žal tako in da se pri njih še vedno raje praznuje prvi maj. Pomislil sem, da je to morda le trenutno razpoloženje Slovencev in odraz sedanjega časa, ki ga polnijo problemi na mnogih ravneh družbenega in osebnega življenja. Drugo leto bo bolje in plapolale bodo zastave.

Po sedmih letih življenja v Rimu, je zame slovenska zastava dobila nov pomen. Vedno, ko sem se udeleževal raznih slovesnosti na Trgu svetega Petra (od svetih maš in splošnih avdienc do nedeljskih molitev s papežem), sem med množico vernikov spontano iskal slovensko zastavo. Redko jo je bilo videti. Kar je puščalo občutek obžalovanja. A ko je plapolala nad glavami ljudi, med zastavami drugih držav, je dogodek tistega dne v Vatikanu zame bil še bolj slovesen. Bilo je drugače. Tam nekje, med množico je bil najmanj en Slovenec. Bil je košček domovine, del Slovenije, ki sem jo zaradi obveznosti, redko obiskoval. Tista slovenska zastava ni bila le nek državni simbol. Bila je mnogo več: znamenje domovine, znamenje, da sem nekje doma, da so nekje moje korenine. Da je nekje kraj, kamor spadam, tudi če sem daleč, kraj, kamor se lahko in se moram vračati, se vrniti. Tista zastava mi je govorila, da ne pripadam le neki državi, ampak da sem del domovine in da je to Slovenija. Sem človek s koreninami, sem del naroda, in del zgodovine. Sem Slovenec.

Morda je nekomu, ki ni nikoli zares živel v tujini, težko razumeti to plapolanje zastave. Domovina takrat dobi nove razsežnosti. Zaveš se, da je ni mogoče pozabiti in da je neizbrisni, notranji del tebe. Ni le kos zemlje, ni samo politični ali socialni sistem, ni le rojstni kraj. Mnogo več je. Božji dar je. V tujini domovina postane tisto, za kar moraš in želiš moliti. In tudi hrepeneti.



Trenutno se nahajam v slovenskem misijonu v Avstraliji, kamor sem se odpravil dan po dnevu državnosti. Tukaj že tretjič skušam priskočiti na pomoč slovenskim frančiškanom, ki že dobrih 62 let stojijo ob strani slovenskim izseljencem. Katoliška skupnost avstralskih Slovencev v Melbourneu je dan slovenske državnosti praznovala zadnjo nedeljo v juniju. Moram poudariti: bilo je zelo slovesno. Slovenci smo se najprej zbrali pri sveti maši za domovino.

Nato pa je sledil kulturni program pred cerkvijo, katerega del je bilo tudi dvigovanje slovenske zastave, petje slovenske himne in molitev za Slovenijo. Poleg slovenske smo dvignili tudi avstralsko in evropsko zastavo, zapeli avstralsko in evropsko himno ter molili za Avstralijo, Evropo in vso človeško družino po vsem svetu. Bilo je veličastno in ponosno. Brez pretiravanja bi lahko rekel, da je trenutek bil prežet s svetim. Tako sem bil deležen tistega, kar sem v Sloveniji pogrešal.



Večina Slovencev, ki je bila zbrana ob tisti zastavi, je na avstralskih tleh preživela večji del svojega življenja. Plapolanje zastave je zanje v vseh teh letih bil odmev domovine. Je vračanje k narodnemu spominu in krepitev zavesti, da so Slovenci, v večini rojeni na slovenskih tleh. Imajo domovino, čeprav jo mnogi že vrsto let niso obiskali. In ta domovina ni katera koli država, ampak je Slovenija. Ljubezen do domovine in hrepenenje po vrnitvi nazaj domov sta med izseljenci otipljivi. Ni ju mogoče zanikati ali pozabiti. Zato je Slovenija med avstralskimi Slovenci vedno predmet pogovorov, spraševanj, zaskrbljenosti in tudi molitve.

Seveda je težko primerjati doživljanje Slovenije in slovenstva v Sloveniji in v Avstraliji. Treba je upoštevati različne dejavnike, družbeni, kulturni, geografski in časovni vidik, tudi osebne življenjske zgodbe. Prav tako bi bilo krivično do marsikaterega Slovenca, ki živi v Sloveniji, trditi, da Slovenci niso ponosni na svojo domovino in svojo narodno pripadnost. Pa vendar, kot sem že zapisal, ko živiš v tujini, drugače dojemaš plapolanje slovenske zastave.

Služiti v slovenskem misijonu med avstralskimi Slovenci je zame posebna izkušnja, bogata in lepa, tudi naporna. Zanj sem Bogu zelo hvaležen. Avstralija je zares lepa dežela, ki ti lahko ponudi dobro življenje. Kdor jo imenuje domovina, je nanjo lahko zelo ponosen. A v svojo domovino Slovenijo se vračam z velikim veseljem. Ponosen sem nanjo in nase kot Slovenca. **p. dr. Robert Bahčič OFM**

Fotografije na strani 4 in 5 so s praznovanja slovenskega dneva državnosti: fotografija na strani 4 je s Slovenskega društva Sydney, 23.6.2013; spodnja iz Kew, 30.6.2013; fotografija na strani 5 zgoraj je s praznovanja v Slovenskem društvu Canberra, 21.06.2013; ostale tri fotografije pa s Slovenskega društva Melbourne, 23.6.2013.



Marcus Katsoulotos, vnuk Dragice in Virgilija Gomizelj, je ob praznovanju na SD Melbourne predstavil svoje talente.



SPOROČILO GENERALNEGA KONZULATA RS V SYDNEYU

Sporočam Vam, da sem 25. junija 2013 od Veleposlaništva Republike Slovenije prejel sporočilo o sklepu vlade RS o moji razrešitvi s položaja častnega generalnega konzula RS v Sydneyu.

Za razrešitev sem zaprosil pred več kot letom dni z željo za upokožitev in zdravstvenih razlogov. Z mojo razrešitvijo se je zaprla tudi pisarna konzulata na: 78 Parramatta Road, Camperdown NSW 2050.

Do imenovanja novega častnega konzula v Sydneyu se za vse konzularne zadeve obrnite na: Veleposlaništvo RS v Canberri, na naslovu: 26 Akame Circuit, O'MALLEY ACT 2606 Tel.: 02 6290 0000; e-mail: vca@gov.si

Ob tej priliki bi se želel zahvaliti celotni slovenski skupnosti, organizacijam in njihovim vodstvom, slovenskim dušnim pastirjem, medijem in posameznikom - prijateljem, za vso pomoč in razumevanje vseh 21 let mojega službovanja. Zahvala gre tudi vsem vodjem in uslužbencem našega Veleposlaništva v Canberri, s katerimi je bilo sodelovanje vedno korektno in iskreno. Brez njihove pomoči bi moje delo bilo težko izvedljivo. In ne nazadnje bi se želel javno zahvaliti tudi soprogi Jeni in družini za njihovo podporo in potrpežljivost vsa ta dolga leta, za kar sem jim neskončno hvaležen.

Alfred Brežnik AM



ZAHVALA ZASLUŽNEMU g. ALFREDU BREŽNIKU AM

Spoštovani g. Alfred Brežnik AM,
sedaj že zaslužni častni generalni konzul
Republike Slovenije,
dragi prijatelj Fredi!

Vas, Vašo ženo Jeni in sinova Alfreda in Marka poznam vse od svojega prihoda v Avstralijo v septembru 1982, zato si po 31 letih poznanstva in prijateljstva drznem ob sklepu Vašega služenja kot častni generalni konzul Republike Slovenije domovini Sloveniji, slovenski skupnosti v Avstraliji in prav tako vedno z vso vsmo tudi novi domovini Avstraliji zapisati nekaj preprostih besed hvaležnosti, ki jih čutim in moram izreči sam osebno pa tudi prav gotovo in najprej v imenu nas, slovenskih frančiškanov, katerim ste vedno bil naklonjen dobrotnik in z vso Vašo družino iskren prijatelj. Vem pa tudi, da so Vam hvaležni prav tako mnogi naši slovenski duhovniki, redovnice in misijonarji, ki ste jih pogosto sprejemal in vedno velikodušno podpiral njihovo delovanje in seveda prav tako večina naših rojakov, ki ste jim bil vedno na razpolago za nesebično pravno, konzularno in čisto človeško pomoč. To zahvalo bom objavil v reviji Misli in tu jo boste Vi, tako kot drugi, lahko prvič brali: Zato zahvala tudi iz uredništva Misli, od glavnega urednika p. Cirila in urednice laiške misijonarke Marije Anžič za vedno naklonjenost, sodelovanje in pomoč.

Bog Vam povrni, dragi Fredi!

Vsa Vaša avstralska leta so bila poleg družinskih in poklicnih dolžnosti vedno napolnjena z nesebičnim delom za slovensko skupnost v Sydneyu in tudi vsej Avstraliji. Razdajal ste svoj čas, energijo in denar za 'slovensko stvar', pa naj bo to na področju

društvenega organiziranja, šolstva po društvih in pri cerkvi, pouka slovenščine na srednji šoli in lektorata na univerzi, slovenske besede in pesmi na radijskih valovih – še po zadnjih rezih Radia SBS v slovenski program ste se neverjetno angažiral. Slovenska prisotnost na olimpijskih in paraolimpijskih igrah leta 2000 v Sydneyu bi brez Vašega deleža bila veliko bolj skromna. Še in še bi lahko našteval Vaš neizmerni delež v mozaiku avstralske Slovenije in prav tako tudi v mozaiku samostojne države Slovenije, za katero ste dobesedno izgoreval vsak trenutek Vašega življenja. Ne da bi omalovaževal delež mnogih, lahko zapišem, da ga ni rojaka pod Južnim križem avstralskega neba, ki bi toliko storil za samostojno Slovenijo in ji potem še 21 let služil kot častni konzul in kot častni generalni konzul. Da ste vse to zmogli in 'smeli' pa je seveda zasluga vse Vaše družine z ženo Jeni na čelu. Zato se Vaši zahvali njej in družini Vajinih sinov Alfreda in Marka pridružujem tudi jaz!

Vem, da ste že dobro leto čakali na ta odpoklic, ker Vam tudi zdravje ne služi več najbolje. To obvestilo ste končno dočakali prav na letošnji praznik dneva državnosti Republike Slovenije.

Zaželel Vam bom, da naj Vam ljubi Bog da moči in vsaj kolikor toliko zdravja, da bi skupaj z ženo Jeni in razširjeno družino sinov in vnukov v veselju preživel jesenske dneve svojega polnega življenja in da bi se lahko še vsaj tu in tam tudi skupaj povesečili ob sedanjih trenutkih in ob spominih na trude minile.

Hvala, Fredi, hvala Jeni! In Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM OAM

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

NADŠKOFA STRES IN TURNŠEK ODPSTOPILA

Papež Frančišek je 31. julija 2013 sprejel odstop ljubljanskega nadškofa dr. Antona Stresa in odpoved službi mariborskega nadškofa dr. Marjana Turnška. Nadškofa ordinarija v Ljubljani in Mariboru sta se po posvetovanju na Kongregaciji za škofo in na povabilo papeža odpovedala svojim cerkvenim službam glede na težko ekonomsko stanje, v katerem se nahaja mariborska nadškofija. Odločitev sta sprejela v upanju, da bo njuna odpoved prispevala k obnovi življenja v Cerkvi na Slovenskem. Oba se za nekaj časa umikata iz javnosti. Papež Frančišek je ob tem novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana imenoval za apostolskega administratorja ljubljanske nadškofije in celjskega škofa msgr. Stanislava Lipovška za upravitelja mariborske nadškofije.

Nadškofa Anton Stres in Marjan Turnšek, ki sta zdaj upokojena, tako kot nadškof Franc Kramberger in nadškof Alojz Uran, sta v edinem pogovoru za medije, ki sta ga namenila Radiu Ognjišče, povedala, da sprejemata svoj del odgovornosti za finančni zlom mariborske nadškofije in odstopata v dobro krajevne Cerkve. Vsem, ki so bili tako ali drugače prizadeti, sta se znova opravičila za svoj del odgovornosti. Nadškof Anton Stres je zatem med drugim dejal: „Gotovo je, da ta težka kriza, ki je zadela nadškofijo Maribor, meče že dve leti in pol senco na delovanje katoliške Cerkve v naši domovini. Vedno znova prihajajo ti očitki naprej, iščejo se krivci, razlogi, mnogi so bili zaradi tega razočarani, in v takih okoliščinah je vsakdo, ki je 'kontaminiran', torej je bil v stiku s temi dogajanjem, in jaz sem to bil, kot pomožni škof v Mariboru in pozneje kot nadškof pomočnik, nosi tudi del neke odgovornosti. Čeprav sem poudaril, da skupaj z nadškofom Turnškom ne moreva obveljati za glavna krivca za to, kar se je zgodilo; to bi bilo krivično. Odločitve, ki smo jih sprejemali na gospodarskem svetu mariborske škofije, tega niso povzročile. Škofija ni potopila Zvonov, ampak sta Zvonova potopila škofijo. Pri upravljanju Zvonov nisem sodeloval in to tudi ni bila moja pristojnost. Vendar pa po drugi strani tudi ne moreva reči, da nisva bila tam. In potem nama lahko vedno nekdo očita: 'Kaj bosta vidva govorila; pometite najprej

pred svojim pragom, potem pa pridite pometati pred druge!'“ Tudi nadškof Turnšek, ki je stopil v mariborsko 'zgodbo' pozneje kot nadškof Stres in je skušal v zadnjih dveh letih reševati razmere, je povedal podobno: „Prva misel, ki bi jo rad dal danes slovenskim vernikom, je to, da se danes ni zgodila katastrofa za slovensko Cerkev. Saj slovenska Cerkev ne stoji ne na škofu Stresu ne na škofu Turnšku, ampak na Kristusu.“ Nadškof Turnšek je še dodal: „Po svojih najboljših močeh sem se trudil, da bi z domačimi in tujimi sodelavci kar najbolj omilili posledice; a žal, iz različnih razlogov nismo bili uspešni. In prav v zavesti svoje soodgovornosti za nastalo situacijo in neusposobljenosti za učinkovito vodenje nadškofije v tej situaciji, verjamem, da bo moj odstop nasledniku omogočil neobremenjeno delovanje zaradi preteklih dogodkov in mu zagotovil večjo moralno avtoriteto znotraj in zunaj katoliške Cerkve.“

Odločitev Svetega sedeža so tako duhovniki kot verniki težko sprejeli, še zlasti zato, ker je Cerkev na Slovenskem v dobrih dveh letih ostala brez štirih nadškofov. Kardinal dr. Franc Rode je ob tem dejal, da je papež Frančišek morda ravno z zgledom Slovenije hotel vsej Cerkvi dati dokaz, da glede finančnih ali drugih problemov ne bo popuščanja. Po teh odstopih krajevno Cerkev vodi šest škofov, od tega štirje ordinariji. Škofje so dan za tem za predsednika škofovske konference izbrali novomeškega škofa msgr. Andreja Glavana. V skupni izjavi vsem vernikom pa so zapisali: „V tem zgodovinskem trenutku se slovenski škofje zavedamo, da Cerkev na Slovenskem vstopa v čas prenove, izzivov in novih priložnosti. Pred nami so številna odprta vprašanja, ki bodo zahtevala složno in odprto delo vseh slovenskih katoličanov!“

VELIKI ŠMAREN 2013

Tudi na praznik Marijinega vnebovzetja je letos odmevala novica o odstopu obeh nadškofov. Sicer pa je bila v ospredju posvetitev in izročitev slovenskega naroda Mariji. Na ta praznik se verniki na slovenskem skupaj z duhovniki in škofi že od leta 1992 nebeški Materi zahvaljujemo za samostojnost in se ji izročamo v varstvo. Letos mineva tudi sedemdeset let odkar je ljubljanski škof Gregorij Rožman sredi grozot druge svetovne vojne sredi

Ljubljane pred milostno podobo Marije Pomagaj z Brezij slovesno posvetil ljubljansko škofijo in ves slovenski narod Marijinemu Brezmadežnemu srcu. Kot je običajno za ta praznik, so škofje tudi letos maševali v osrednjih romarskih središčih. V nagovorih so glavni poudarek namenili Marijinemu vnebovzetju, niso pa mogli mimo zadnjih dogodkov pri nas. Škof Andrej Glavan je maševal v dolenskem romarskem središču na Zaplazu. Spregovoril je o koreninah praznika in poudaril, da je Marija, ki je šla skozi velike preizkušnje, živel iz vere. Po besedah škofa je tudi naša vera danes lahko v nevarnosti, zamaje se lahko zaradi najnovejših dogodkov, ne le zaradi dogajanja v mariborski nadškofiji. Po njegovih besedah se slabosti ene izmed šestih škofij izrabljajo za napad na celotno slovensko Cerkev. „Škofje in duhovniki smo vzeti izmed ljudi. Nismo brez napak, a vendar skušamo nesebično služiti Cerkvi in vam, dragi verniki,“ je še dejal škof Glavan. Podobno so se tudi drugi škofje dotaknili razmer v krajevni Cerkvi in vse verne povabili k molitvi zase in za svoje sodelavce, da bi delali to, kar Kristus od njih pričakuje.

MAGNIFICAT

Za prazniku Marijinega vnebovzetja je pri založbi Družina izšla nova revija oziroma knjižica z naslovom Magnificat. Gre za mednarodno molitveno-bogoslužno revijo, ki je nekak molitveni priročnik za vsak dan v mesecu. Poleg jutranje in večerne molitve, ki je oblikovana po vzoru „brevirja“, so za vsak dan na voljo besedila iz svete maše, za ves mesec pa je skupna molitev pred spanjem in blagoslov. Vsakemu dnevu je pridani življenjepisi svetnika ali meditacija. Urednik slovenske izdaje frančiškan p. dr. Miran Špelič je ob izidu zapisal: „Vsak mesec bo ta knjižica prihajala med nas, da bi se pridružili Marijini molitvi in molitvi Cerkve.“ Revija Magnificat sicer izhaja še v francoskem, nemškem, angleškem, španskem in litvanskem jeziku. Pri slovenski izdaji z razmišljanji in nekaterimi drugimi zapisi sodelujejo tudi slovenski duhovniki, redovniki in laiki.

TRI SLOVENIJE NA SVETIH VIŠARJAH

Pri Višarski Mariji nad Žabnicami v Kanalski dolini je bilo prvo nedeljo v avgustu, 4. avgusta 2013, tradicionalno srečanje treh Slovenij. K Mariji so prišli rojaki iz matične Slovenije, zamejstva in izseljenstva. Slovesnost je vodil kardinal dr. Franc Rode, predavanje pred mašo pa je imel tokrat prof. Tomaž Simčič iz Trsta. V njem je razmišljal o slovenstvu, krščanstvu in demokraciji včeraj, danes in jutri. Dejal je, da so nekdanje vrednote

kazale na skupnega nasprotnika in so bile večkrat učinkovite v tem zanikanju, bolj kot v podpiranju. Vse troje je bilo po njegovih besedah reakcija na pobude drugih. Danes smo sami odgovorni za krepitev odnosa do teh vrednot. Kot je dodal, smo odgovorni tudi za okolje ter naravno in kulturno dediščino, ki smo jo prejeli od svojih prednikov. Vrh 25. romanja treh Slovenij je bila sveta maša v božjepotni Marijini cerkvi, ki jo je daroval kardinal Franc Rode. V pridigi je govoril o krizi, vlogi moralnih vrednot in državljski držbi. Ob spominu na prof. Lamberta Ehrlicha, ki je na vrhu z Marijino cerkvijo uvidel posebno poslanstvo slovenskega naroda v tem delu Evrope, je kardinal Rode razmišljal o slovenski državi in trenutnem poslanstvu našega naroda. Omenjena cerkev je po njegovih besedah edini mejnik v Evropi, ki ne ločuje, ampak povezuje narode med seboj. Tak mejnik je po Ehrlichovem prepričanju tudi Slovenija. Pa vendar se ta Raj pod Triglavom sooča s težkimi trenutki. Vzrok zanje je po besedah kardinala Rodeja v krizi moralnih vrednot. Diktatura lahko shaja brez vrednot, demokracija pa ne, ta se hrani in živi od etičnih načel. Pri tem imajo nenadomestljivo vlogo družine, šola, Cerkev in druge ustanove civilne družbe. Država jih mora podpirati, je dejal kardinal, ne sme se pa spuščati na področja, kjer nima pristojnosti.

ZAHTEVE GOSPODARSTVA

Težkim razmeram zaradi katerih se je Slovenija znašla v krizi, ni videti konca. Vlada, ki bi morala skrbeti za primerno okolje, da bi se gospodarstvo lažje pobralo, nikakor ne more preiti od besed k dejanjem. Zato je Gospodarska zbornica Slovenije v začetku avgusta v Ljubljani pripravila javno tribuno o nujnosti izhoda iz takega stanja. Prvi mož zbornice Samo Hribar Milič je ob tem dejal, da je resolucij na papirju dovolj in da je treba delati. Po njegovih besedah je slovensko gospodarstvo v zadnjih štirih letih izgubilo devetdeset tisoč delovnih mest, vlada pa gospodarstvo vseeno dodatno obremenjuje z davki in dajatvami. Ob tem je Samo Hribar Milič dodal: „Mi moramo depolitizirati sistem gospodarstva in upravljanja v njem po kriterijih in priporočilih Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, kar je v svetu jasno vsakemu. V tej vladi to ne poteka tako. Se politično kadruje, se menja kar počez. Vlada negotovost glede poslovnih procesov in modelov.“ Med glavnimi ukrepi za zagon gospodarstva na gospodarski zbornici zahtevajo cenejši in kakovostnejši sistem javnih služb, lažji dostop do virov financiranja, močnejšo podporo izvozu, nižje davke in druge dajatve, zagon

infrastrukturnih vlaganj, znižanje obrestnih mer, cenejša posojila ter resnejšo in odločno privatizacijo. Predlagajo še novo reformo trga dela, znižanje stroškov dela in prožnejše zaposlovanje. Po javni razpravi so vse te zahteve oblikovali v resolucijo in jo poslali vladi.

TUJINA BO NADZIRALA NAŠE BANKE

Banka Slovenije je v drugi polovici avgusta desetim bankam v državi naročila skrben pregled celotnega stanja in izvedbo tako imenovanih „stres testov“. Poleg treh največjih bank, NLB, NKBM in Abanke Vipra, v katerih je država večinska lastnica, so nadzoru podvržene še Banka Celje, Gorenjska banka, Probanka, Factor banka, Unicredit banka Slovenija, Hypo Alpe Adria Bank in Raiffeisen banka. Pregled sta zahtevali Evropska komisija in Evropska centralna banka, ki s tem dejavno vstopata v reševanje slovenskih bank. Pregled kakovosti sredstev omenjenih bank zajema preverjanje popolnosti in celovitosti podatkov, pregled posameznih kreditov in vrednosti zavarovanj. Cilj preverjanja je ocena morebitnih potreb po kapitalu, oziroma dejanskega stanja v slovenskih bankah, ki ga doslej ni bilo mogoče razkriti. Izvedbo pregleda, ki ga bodo opravile tuje družbe, bo nadzoroval poseben odbor, ki ga sestavljajo Banka Slovenije, ministrstvo za finance ter predstavniki Evropske komisije, Evropske centralne banke in Evropskega bančnega organa.

VROČINA, SUŠA IN POŽARI

V Sloveniji smo imeli tokrat zares vroče in suho poletje. V Cerkljah ob Krki se je 8. avgusta 2013 živo srebro povzpelo na 40,8 stopinje Celzija, s čemer je bila presežena najvišja doslej izmerjena temperatura v Sloveniji. Dosedanja rekordna temperatura je bila 40,6 stopinje Celzija, izmerjena v Črnomlju 5. julija 1950. Vročinske rekorde so zabeležili tudi v Ljubljani, kjer so izmerili 40,2 stopinje Celzija, v Mariboru, Celju, Kočevju, Lescah, Postojni in na Brniku, kjer se je živo srebro dvignilo nad 38 stopinj Celzija. Ker smo imeli kar tri krajša vročinska obdobja, je tudi škoda zaradi letošnje suše presegla tri promile državnih prihodkov, zato bo zagotovo razglašena naravna nesreča, če bodo ustrezno izpeljani potrebni postopki. V Pomurju je zaradi suše prizadeta skoraj polovica kmetijskih površin; škoda na poljščinah je od dvajset do petdeset odstotna, ponekod tudi do devetdeset odstotna. Močno so prizadete tudi kmetijske površine na Obali. Gozdarji opozarjajo, da bo letošnja suša prizadela tudi gozdove, prave posledice pa bodo vidne šele v naslednjih letih. Čeprav je bila požarna ogroženost

gozdov zelo velika, pa je bilo na srečo požarov po številu in površini manj kot bi pričakovali. Sredi avgusta sta v Sloveniji divjala dva večja požara. Prvi, ki ga je verjetno zanetila strela, je bil na Rogatcu, na gori nad dolino Podvolovljek v zgornji Savinjski dolini; uničil je enajst hektarjev gozda. Drugi je divjal na Trstelju, kraškem delu Mirenko - Kostanjeviške občine. Delno je uničil območje, kjer je gorelo že pred leti, v večjem delu pa je zajel nove težko dostopne predele gozda. Opustošil je približno trideset hektarjev površine.

JUBILEJNO LETO SV. CIRILA IN METODA

Letos obhajamo 1150-letnico prihoda sv. bratov Cirila in Metoda na Moravsko in v naše kraje. Ob tem jubileju se je v Sloveniji in drugod po slovanskem svetu zvrstilo več prireditev. Osrednja slovesnost je bila na god svetih bratov v Velehradu na Moravskem, kamor so romali tudi slovenski verniki. Nedeljo pred tem je bilo glavno praznovanje na ravni Cerkve na Slovenskem v stolni cerkvi v Murski Soboti. Somaševanje škofov in duhovnikov je vodil murskosoboški škof Peter Štumpf. Pri slovesnosti so sodelovali predstavniki župnij in vasi, v katerih je cerkev ali kapela posvečena sv. Bratoma. Ob godu sv. Cirila in Metoda je Pošta Slovenije izdala priložnostno znamko s posebnim žigom. Nekaj tednov zatem je v Ljubljani potekal mednarodni simpozij o slovanskih apostolih, ki sta ga pripravili filozofska in teološka fakulteta ljubljanske univerze v sodelovanju s forumom slavističnih kultur in veleposlaništvom Češke republike v Ljubljani. Na njem so sodelovali predavatelji s Češke in Slovaške, iz Bolgarije, Rusije in Srbije ter domači strokovnjaki z obeh fakultet. V Muzeju krščanstva na Slovenskem, ki domuje v opatiji Stična, pa so pripravili priložnostno razstavo z naslovom „Sveta Ciril in Metod - Slov/Enska apostola“. V njej je prikazano življenje, vpliv njunega delovanja in čaščenje obeh svetnikov med Slovenci.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in starega očeta **DARKA STANIČA** se iskreno zahvaljujemo patru Darku in patru Valerijanu za številne obiske in besede tolažbe v njegovi nad dve leti dolgi bolezni. Hvala za pogrebno sveto mašo, cerkvenemu pevskeму zboru za lepo ubrano petje, za darove svetih maš in v dobrodne namene namesto cvetja. Hvala vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti. Bog povrni vsem!

**Žalujoča žena Milka
ter sinova Daniel in Steven.**

SEJA SVETA VLADE RS ZA SLOVENCE PO SVETU

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu Tina Komel je v sredo, 10. julija 2013, sodelovala na seji Sveta Vlade RS za Slovence po svetu, ki jo je sklicala predsednica vlade mag. Alenka Bratušek. Seja je sklicana vsako leto enkrat in je namenjena izmenjavi informacij o dejavnostih organizacij Slovencev po svetu ter razpravi o možnih izboljšavah na različnih področjih - tako na strani slovenskih vladnih in nevladnih kot tudi izseljenskih ustanov.

Seje so se udeležili izvoljeni predstavniki Slovencev iz Argentine, Brazilije, ZDA, Kanade, Avstralije, Kitajske, Nemčije, Srbije in BiH ter predsednik Svetovnega slovenskega kongresa, s strani vlade pa so rojakom poleg predsednice vlade in ministrice Komelove prisluhnili tudi ministri Karl Erjavec (MZZ), mag. Stanko Stepišnik (MGRT), dr. Jernej Pikalo (MIZŠ), mag. Dejan Židan (MKO) in državni sekretarji Jernej Pavlič (kabinet predsednice vlade), Boštjan Šefic (MNZ) in dr. Boris Jesih (Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu).

Premierka je poudarila, da naša vlada slovenstvu po svetu posveča posebno pozornost, o čemer priča tudi ohranitev urada z ministrico na čelu. Pozvala je k razpravi o problematiki mladih in izrazila upanje, da bodo rojaki po svetu kmalu lahko v svetovnih medijih slišali tudi pozitivne novice o domovini. Predstaviteljem rojakov iz sveta se je zahvalila za sodelovanje s Slovenijo in za njihovo delo v slovenskih skupnostih.

Ministrica Komelova je povzela program dela Sveta Vlade RS za Slovence po svetu, ki veliki meri sovпада s programom dela Urada. Ta si prizadeva za delo z mladimi, za ohranjanje slovenskega jezika zunaj Slovenije, za pospeševanje gospodarskega, znanstvenega in drugih oblik sodelovanja s Slovenci



zunaj države idr. Izpostavila je tesno sodelovanje z vsemi ministrstvi, katerih delo se tiče Slovencev po svetu.

Sogovorniki iz tujine so med drugim pozdravili ohranitev Urada in funkcije ministra, nekateri so pozvali k uvedbi predstavnika iz izseljenstva v Državnem zboru, glede ohranjanja slovenstva med mladimi pa so situacije v različnih delih sveta zelo različne. Ne glede na to so pripravljeni sodelovati s pristojnim uradom tako na gospodarskem kot drugih področjih.

Izrazita pobuda je bila podana Sloveniji, naj omogoči pogoje za poslovanje slovenskih podjetnikov iz tujine s Slovenijo in pogoje za vračanje mladih raziskovalcev.

Zanimiva je pobuda, naj Slovenija oblikuje kulturno-gospodarsko-informacijska središča, ki bi povezovala potomce »starih« slovenskih izseljencev in nove priseljence iz Slovenije.

Rojaki so razočarani nad nepoznavanjem tematike slovenstva zunaj meja med prebivalci v domovini.

**Urad Vlade RS za Slovence
v zamejstvu in po svetu**



V okviru snemanja videa "Franciščani v Avstraliji" sva Florjan in Irena v Slovenski Bistrici obiskala in opravila pogovore s sestrami, ki so delovale v Avstraliji. Pripravile so krasno kosilo, za kar se jima posebej zahvaljujema. Redno berejo Misli in pozdravljajo vse rojake v Avstraliji. **Florjan Auser**

OBISK NUNCIJA NA VELEPOSLANIŠTVU RS V CANBERRI



Veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažič je 10. julija 2013 na Veleposlaništvu v Canberri na predstavitevni obisk sprejel novega Apostolskega nuncija nadškofa Paula R. Gallagherja. Nadškof Gallagher je bil rojen v Liverpoolu (Velika Britanija) leta 1954. Leta 1977 je postal duhovnik in nato doktoriral iz kanonskega prava. Po tem, ko je končal post-doktorski študij diplomacije na Pontifikalni ekleziastični akademiji v Rimu, je leta 1984 vstopil v diplomatsko službo Svetega sedeža. Služboval je na nunciaturah v Tanzaniji, Urugvaju, Filipinih in kot stalni predstavnik Vatikana pri Svetu Evrope v Strasbourgu. Leta 2004 je bil imenovan za naslovnega nadškofa Hodelma in Apostolskega nuncija v Burundiju ter za tem v Gvatemali. Konec leta 2012 je bil imenovan za Apostolskega nuncija v Avstraliji, kjer zdaj na nunciatu v Canberri slušbuje naslednje štiri leta kot najvišji diplomatski predstavnik Svetega sedeža.

Veleposlanik dr. Milan Balažič je v pogovoru z novim Apostolskim nuncijem temu predstavil življenje slovenske skupnosti v Avstraliji in še posebej pomembno vlogo slovenskih frančiškanov. Ti so poleg svoje pastoralne naloge opravljali tudi vlogo narodnih buditeljev, ki so poleg katolištva ohranjali tudi slovenstvo. Apostolski nuncij je izrazil zanimanje, da bi se v bližnji prihodnosti srečal s slovenskimi frančiškanskimi patri in predstavniki slovenske skupnosti v Avstraliji. Povedal je, da je že dvakrat obiskal Slovenijo in bil navdušen nad njenimi lepotami. V pogovoru so ga zanimale slovenske gospodarske razmere in Veleposlanik mu je pojasnil napore zadnjih dveh slovenskih vlad za izhod iz krize. Apostolski nuncij dr. Paul Gallagher je slovenski skupnosti v Avstraliji zaželel vse dobro in poudaril, da bo s slovenskim Veleposlaništvom v Canberri ohranjal tesne odnose.

Veleposlaništvo RS v Canberri

OBNOVLJENA KAPELICA

Kapelice veljajo za manjše krščanske bogoslužne zgradbe, ki po navadi stojijo ob cesti. Največkrat so bile postavljene iz zaobljube v stiski. Bistveni je osrednji prostor, ki zadošča za nekaj ljudi, v katerem pa kraljuje oltar s kipom, sliko ali križem.

Na veliki šmaren, 15.08.2012, je v novem sijaju zasijala Picljeva oziroma Novakova kapelica, ki stoji med vasema Sela in Podturn v Dolenjskih Toplicah. Kapelica je bila postavljena med leti 1875 in 1906. Kip Svete Družine, ki krasi kapelico, je ustvaril znameniti rezbar Ferdinand Stuflesser. V njegovi delavnici dela že četrta generacija. Sam mojster je v svojih najboljših letih med 1880 in 1914 ustvaril tudi po 70 oltarjev na leto. Kapelica bi po drugi svetovni vojni bila skoro porušena, ko so se v petdesetih letih v Dolenjskih Toplicah pripravljali na Titov obisk. Partijski veljaki so hoteli porušiti vsa neugledna obpotna znamenja ob poti, kjer se bo vozil maršal. Takrat pa je lastnik kapelice (pred njegovo hišo stoji), moj stric Vinko Novak, poklical politične veljake, da naj mu prinesejo pokazat odredbo, da se mora kapelica porušiti. Tega papirja niso imeli in tako je hvala Bogu kapelica ostala. Za vsak slučaj pa so kip Svete družine skrili. Stric Vinko Novak, ki je letos slavil 88. rojstni dan, je lastnik kapelice in je zanjo vedno skrbel. Lani pa jo je dal v celoti prepleškati. Obnovo kipa je zaupal mojstru Mihlu Leganu, ki je svoje delo odlično opravil. Od detajlov, ki so se ohranili v kapelici, ima gotovo posebno vrednost prt z vezenim besedilom: Sveta Družina - prosi za nas! Prt so izdelale vaščanke iz Podturna pred 107 leti in še danes krasi kapelico.

Lani na veliki šmaren je v navzočnosti Novakovih sorodnikov, prijateljev, sosedov in sovaščanov kapelico blagoslovil domači župnik. Stric Vinko pa dobrodušen kot je, je poklical še prijatelje gasilce (saj je v mlajših letih pomagal gasiti kot prostovoljec), da so, ko je bila blagoslovitev, pripeljali klopi, da so ljudje lahko sedeli. In vse je tudi pogostil s šunko in vinom. Oba s stricem Vinkotom upava ter želiva, da bi se ljudje ob znamenju radi ustavljali.

Danica Novak - Petrič, Sydney

Velkovrh Ciril

Od štajerskih goric do strme tržaške obale

Ljubljana 2013, 192 strani, 58 fotografij

»Kako lepo je živeti in delati!«

Tako je avtor knjige *»Od štajerskih goric do strme tržaške obale«* fotografski potopisec Ciril Velkovrh, kakor ga imenuje kulturni ustvarjalec na eni od razstav, napisal v elektronskem sporočilu ob pripravi na njeno izdajo. S temi besedami je nezavedno razkril svojo temeljno lastnost, ki je podlaga njegove fotografske oziroma razgledničarske dejavnosti, prirejanja številnih razstav in nenazadnje njegovih knjig, prejšnjih dveh *»Glej, kako lep je ta naš svet«* in *»Gore in spomini ostajajo«* ter tudi sedanje tretje.

Ciril Velkovrh je namreč zelo delaven človek. S to lastnostjo svojega značaja je hitro našel uteho po službeni upokojitvi. Če to ne bi bil, ne bi vsepovprek prehodil slovenske zemlje in jo s fotografijami ovekovečil za zanamce in ne bi pripravil več kot petsto razstav (zagotovo ga po številu nihče ne presega), s katerimi je polepšal dneve številnim ljudem.

Velkovrhova knjiga *»Od štajerskih goric do strme tržaške obale«* je tematsko utemeljen večplastni odraz sedanjega slovenskega kulturnega utripa. S podnaslovom *»Spomini in govori z odpiranja razstav fotografij naravne in kulturne dediščine od 2006 do 2012«* od pesniško navdahnjene poante v glavnem naslovu preide k nazornosti vsebine. To so najprej spomini, ki so vselej bolj ali manj subjektivni in kot take moramo sprejemati njegove stike z ljudmi in opis razmer, ki so prireditelja razstav spremljale. To prvo sestavino dopolnjuje druga, prav tako zanimiva plast, to je objava govorov tistih, ki so razstave odprli. Kot so Velkovrhove razglednice in njegovi spomini na spremljajoče dogodke ob razstavah svojevrsten dokument časa, so taki tudi zapisi govorov. Govorniški položaj je sicer v določenih značilnostih nadčasoven, saj nagovor ljudem zahteva poseben stil ter utečene skladenjske in vsebinske vzorce, o čemer govori retorika, a kulturna vsebinska razsežnost in čutenje, ki je odraz časa, tej podlagi doda nazorno aktualno vsebino. Natančni opisi družabnih okvirov in praktičnih organizacijskih dejstev, med katerimi so poleg težav tudi presenečenja, so privlačen sociološki odmev, so pričevanje, kako je organizacija razstav v določenem obdobju potekala in s čim vse se je moral pobudnik spoprijemati. Zato se knjiga s tem delom dotika tudi blagih etnoloških izhodišč. Knjiga je obenem tudi svojevrsten seznam pomembnih slovenskih javnih delavcev z različnih področij, od kulturnikov,

znanstvenikov, pevcev do cerkvenih dostojanstvenikov. V ozadju pa tiči še neka, ne tako izrazita, a vseeno dosledna sestavina. To je hotenje poudariti pripadnost ne samo širše slovenskim, ampak tudi krajem Velkovrhovih staršev, prednikom in polhograjskemu koncu.

In kot smo začeli, še končajmo osebno. Poleg zgoraj omenjene delavnosti se v delu kažejo še druge njegove lastnosti, kot sta npr. izraziti čut za lepoto narave in odgovornost za sakralno dediščino, pa tudi tiste bolj prikriti, ki jih lahko razberemo med vrsticami. Se je kdo že kdaj spomnil, da bi štel, koliko cerkvenih dostojanstvenikov je srečal? Mogoče je to nagnjenje do števil, katere nekje v globini prav tako spremljajo življenje Cirila Velkovrha.

Naj končamo z mislijo, ki jo je nekdaj sam izrekel: *»Krivica je, da drugi nimajo toliko sreče kot jaz.«* V tej misli odmeva srečen človek. Zato je sporočilo Velkovrhove tretje knjige še toliko bolj vredno.

Milka Bokal

I will be returning a true Slovenka!

Greetings from Slovenia!

Finally after a long winter, it is now summer in Slovenia! In May and June we had a lot of rain so it is very green and beautiful here. The mountains look amazing, as do all the native flowers - I have been able to do much more travelling around the country. A lot has happened since you last heard from me. I am now living in Prule, Ljubljana with my cousin Špela and her friend Branko. I have a bike and it is much easier getting around. There are lots of festivals and events going on now that the weather is nice and I am glad to be close to all the action.

I finished my second semester of Slovene school. I can understand a lot now, I am really proud of what I have achieved, but I do need to work on my speaking. It is the main thing to work on as I am not so confident and I am very conscious of my accent. Life is a lot easier here when you understand more. My teaching work has dwindled, so in between the odd job, I have been doing a lot of travelling in and out of Slovenia - I have been to Croatia, Italy, Turkey, England, Scotland, and I look forward to seeing Portugal, Switzerland, Germany and France. While here I was lucky to catch up with Dan Furlan in May/June. I have been lucky to meet up with so many people from my club. Dan has been so helpful to me while I have been here - I am so grateful for

his support. I got to see the Slovenian coast by plane and see where Dan's family come from in Vipava. I also to meet family friends in Ajdovščina and Nova Gorica. I really enjoyed catching up with Dan and happy that I was also able to introduce something new to him - Union Radler grapefruit beer. I have since returned to Nova Gorica and have seen more of Slovenia - including Idrija, the Franja Partisan Hospital and Bovec. I am really grateful to Dan and his friends for showing me such special parts of Slovenia and making my experience here so special.

Living in Slovenia for 10 months now, I can say I now know more about what life is really like here. It is a tough time in terms of economics and politics, the last year has been hard on Slovenes. This period has influenced the mood of the country as a whole, period and the mindset of most Slovenes. I think I am beginning to understand European life. it

is different to life in Australia in so many little ways. I found it very hard to adjust at first - this was not something I was expecting. Most of my friends are foreigners. There are many cultural elements here that I have not been exposed to growing up. I can't express myself the way I want to in Slovene. While some will praise my Slovene, others will not understand a word I say. I expected to fit right in growing up with my Slovene Grandmother and being part of the Geelong Slovenian Club. But it is quite different. But although I am used to a very different life in Australia, I am starting to really love it here and I would live here again in the future if there was the opportunity. I am starting to realise that with 2 months left that I will really miss life here. I am so glad that I came here. Next time you hear from me I will be heading back to Australia and will be able to tell you about climbing Triglav.

I will be returning a true Slovenka!

LP, Jess Bassett, Slovenia

IZLET V NOSTALGIJO PRETEKLOSTI – BONEGILLA

Preteklo je več kot pol stoletja

V mesecu maju 2013 smo se dogovorili, da je zadnji čas odločitve za pogled v preteklost in obisk našega prvega zatočišča v Avstraliji...

V začetkih in v sredini 1950-tih smo iz različnih razlogov zapustili našo rodno domovino Slovenijo in odšli v neznano... Preko različnih zatočišč [kampov] v Evropi so nam tamkajšnje za begunce odgovorne oblasti določale prekomorska potovanja v neznani svet... Tako nas je v tisočeriš številkah poleg severne Amerike, Argentine in drugih sprejela kot begunce in delavno silo tudi od severa do juga, vzhoda in zahoda AVSTRALIJA.

Iz južnega viktorijskega predela Melbournea in okolice

je večina naših sorojakov bila odpeljana direktno iz melbournskega pristanišča v podeželjsko naselje BONEGILLA, kjer so že leta 1947 postavili lesene koče[barake]. Več kot 300.000 povojnih beguncev iz več kot 50 evropskih dežel je do leta 1971 domovalo krajše ali daljše obdobje v tem predelu Avstralije pod imenom BONEGILLA MIGRANT RECEPTION AND TRAINING CENTRE. Zgodovinski podatki zabeležujejo ta kraj kot največje in najdlje obstoječe emigracijsko središče v Avstraliji. V tem kraju je večina slovenskih beguncev prespala prvo noč na tej rdeči zemlji pod Južnim križem v lesenih barakah. Ta nas prvi dom na tej dobri zemlji smo pozdravili takrat



sile polni mladi ljudje, brez znanja jezika ali kulture. Sprejeti smo morali drugačno podnebje in prehrano, brez ficka v žepu, premišljajoč KAJ IN KAM JUTRI???

Skoraj nemogoče je opisati čustva ob ponovnem srečanju s preteklostjo po pol in več stoletja. Za marsikaterega izmed nas je to bil prvi in zadnji pogled v takratno nevedočo silo mladosti in sedanost upokojenske dobe... Pogrešani so marsikateri tedanji sopotniki, vendar s ponosom lahko korakamo, čeprav počasneje naprej. Stopali smo na tuji poti korajžno in našim potomcem ustvarili dobro bodočnost življenja v tej dobri deželi,



medtem pa v naših srcih ohranili ljubezen do rojstne domovine, katero vzljublja tudi naši otroci in vnuki... Prisrčna zahvala vsem vam, ki omogočate prijetnost življenja nam vsem, ne glede kje.

Helena Leber, Melbourne VIC

SPOMINI ALOJZA GOMBACA NA VOJNA LETA

Alojz Gombac, rojen 25. 9. 1926 v Zajelšju pri Ilirski Bistrici. V družini nas je bilo osem otrok, štirje fantje in štiri sestre. Jaz sem bil drugi. 1. marca 1943 sem bil vpoklican v italijansko vojsko. Šli smo v Kalabrijo. To je južna Italija. Bili smo blizu morja. Delali smo ceste in mostove do 8. 9. 1943, ko je prišlo do razpada Italije. Vsi smo se spraševali, kaj bomo sedaj. Eden je rekel: Fantje, pripravite nahrbtnike in gremo domov. Hodili smo dva dni in prišli do vlaka, da smo se odpeljali v Bari. Vlak naprej ni vozil. Spet smo hodili in prišli do fronte. Slišali smo streljanje. Ustavila nas je policija in nas odpeljala v Bari. Tam smo izvedeli, da je v bližini taborišče. Pobegnili smo tja. Dali so nam druge obleke in nas začeli uriti. Čakali so, da nas je bilo več kot 2.000. Marca 1944 smo šli na Vis. Na Visu smo bili kake tri mesece. Potem se je začela borba Split – Knin. Iz Knina smo šli na Mostar.

3. prekomorska brigada

3. prekomorska brigada je nastala 17. grudna 1943 v Gravini in je svečana 1944 štela štiri bataljone s 1880 borci. Med njimi je bilo 1120 Slovencev, 450 Hrvatov, 150 Italijanov, 125 Črnogorcev in nekaj predstavnikov drugih narodov. Iz Italije se je sušča premestila na Vis. Tam so vanjo vstopili novi borci, ki so prispeli iz Italije, med njimi spet večina Slovencev. Brigada je dobila še prištabne enote in sicer četo za zvezo, intendantsko četo in minometalsko četo ter dosegla število 2245 borcev.

Rožnika 1944 se je pridružila desantom 26. divizije na Brač, kimavca na Korčulo ter Peljašac, vinotoka pa je sodelovala v bojih za Makarsko, Kaštel Sućurac in Split, kamor je 1. bataljon 3. prekomorske brigade vkorakal skupaj z 12. dalmatinsko brigado.

Isti bataljon je skupaj s 1. dalmatinsko brigado vkorakal tudi v Šibenik. Borci 3. prekomorske brigade so se izredno izkazali v bojih pri Konjevratih, kjer so uničili nemško posadko na umiku iz Šibenika proti Kninu. Zatem je sledila velika tridesetdnevna bitka pri Kninu, v kateri je imela 3. prekomorska brigada zelo težko nalogo, ki pa jo je odlično opravila. Da je šlo za izjemno ostre boje nam potrjuje podatek, da je bilo takrat iz njenega sestava izločenih čez 400 ranjenih in mrtvih borcev.

Spomladi leta 1945 se je brigada bojevala na območju Like (zlasti v Bihaću, Gospiću in Lapcu) Hrvaškega primorja in Reke. V teh bojih je bila v sestavu 43. divizije in je sodila v 4. armado, od štaba katere je prejela posebno nalogo prodreti v sovražnikovo zaledje, nato pa prodreti v Trst. Borci 3. prekomorske brigade so bojevali oster boj okoli Klane, Ilirske Bistrice, Šapjan in Lipe. Kapitulacijo Nemčije so borci dočakali ob reki Soči v Tržiču (Monfalcone).

3. prekomorska brigada je prehodila 6.100 kilometrov dolgo bojno pot po Italiji in nekdanji Jugoslaviji. Skozi njene enote je šlo skupno 4.300 borcev, od katerih jih je padlo 836, zanesljivo pa še več, saj jih je bilo veliko tudi pogrešanih. Skupaj je bilo ranjenih 1.461 borcev, nekateri med njimi tudi večkrat.

Decembra 1944 je bila bitka za Mostar. Iz Splita na Knin smo šli spomladi 1945. Oster boj je bil okrog Klane, Ilirske Bistrice, Šapjan, Rupe in Lipe. Nato se je vojna končala. Šli smo v Tržič (Monfalcone), od tam pa v Postojno in v Buje, moja četa pa v Vižimado. Od tam sem bil premeščen v zrakoplovstvo v Zagreb. Od tam pa sem šel v Ljubljano na tečaj za šoferja. Odpuščen sem bil 30. 9. 1946.

Alojz Gombac, Melbourne VIC

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

Po daljšem času nas je obiskal pater Darko iz Sydneya. Najprej je prišel med rojake na Zlati obali, kjer ga je na letališču pričakal Tone Brožič. Pater je daroval sveto mašo za tamkajšnje rojake pri društvu LIPA v soboto, 6. julija 2013. Prenočišče mu je nudila gospa Miriam Klemen in naslednji dan v nedeljo je Tone Brožič patra pripeljal na društvo Planinka. Za brisbansko slovensko skupnost je pater daroval sveto mašo v dvorani Planinke, kjer smo se pri maši spomnili 10. obletnice smrti Ivica Mitič –Tabor, naše dolgoletne sodelavke. Pater nam je v pridigi lepo predstavil sveta brata Cirila in Metoda in njuno misijonsko delo med Slovani. Po maši nam je pater dal vedeti, da v bodoče ne bo možno za redne in pogoste obiske duhovnika v Kraljičino deželo in jih bo moral omejiti na bolj redke čase, kar pa nam bo predčasno še sporočil. Ob dobrem kosilu in dobri volji smo se razgovorili in nasmejali raznim dogodivščinam, ki jih doživljamo. Veseli smo se razšli domov. Patra



obvesti, saj drugače ne moremo vedeti, kdo ga potrebuje.

Naslednji dan sva obiskala Ivanko in Franka Hrvatina in smo skupno pogledali DVD video iz leta 1985 o brisbanskem gostovanju odrske šaljivke *Špelca v Ljubljani* v režiji Anke Brožič, ki je bila ponovljena v verskem centru v Merrylandsu. V torek zvečer je pater po darovani sveti maši za tukajšnjo molitveno skupino moral na letališče, kjer smo se poslovili.

Iz Marijine doline nam poroča Jože Gjerek, da je naša kapelica lepo pripravljena za naslednjo slovesnost 4. obletnice blagoslovitve. Upamo, da

bo do takrat tudi že pritrjena bronasta tablica z napisom:

THIS CHAPEL WAS BUILD FOR THE OF GLORY OF GOD BY SLOVENIAN WORKERS WITH GRATITUDE TO ALL DONORS AND THE SUPPORT OF PAULINE FATHERS, SPECIALY FR. COLUMBA.

Lep pozdrav vsem, **Mirko Cuderman**.

GOLD COAST BOCE KLUB LIPA

Fanika Knap

Vreme nam 9. junija 2013 ni prizaneslo, da bi imeli balinarske tekme. No sedaj smo pa uspeli, če ravno je bilo vreme bolj kislo. Balinarske tekme so se vršile 14. julija 2013. Prvo mesto so dobili Jani Pal, Karl Knap in Jože Vohar. Drugo mesto Lojze Buzinet, Milka Marušič in Marička Judnič. Tretjo mesto Jože Gjerek, Danilo Maver, Vlasta Burcul. So se dobro borili ali vsi ne morejo biti prvi. Zato pa čestitamo vsem!

Lepo pozdravljam vse bralce Misli.

Fanika Knap, Gold Coast QLD



Zmagovalci - prvo mesto:
Karl Knap, Jože Vohar, Jani Pal.



Balinarska skupina: zadaj so Jože Gjerek, Karl Knap, Danilo Maver, Jože Vohar, Jani Pal, Lojze Buzinet. Spredaj: Vlasta Burcul, Marička Judnič, Milka Marušič.

Raziskujmo Slovenijo z avtomobili

Budget ali Avis

Obisk planine Zajamniki, imenovane tudi balkon Pokljuke je enkratno doživetje.

Čudoviti razgledi na Triglav, Tosc, Mišelj vrh, Debel vrh in Veliki Draški vrh ter Bohinjsko jezero in Vogel so zadosten razlog, da se spravimo v akcijo.

Discover Slovenia with us



Budget

Rent A Car Slovenija

www.budget.si

Telefon: + 386 4164 4626

Email: info@budget.si

AVIS

We try
harder.

+386 40 860 963

www.avis.si

ADELAIDE

HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION

51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007

Novi poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Novi E-mail naslov:

slomission.adelaide@gmail.com



Pater JANEZ TRETJAK se je v nedeljo, 18. avgusta 2013, poslovil od svojega občestva v Adelaidi, ki ga je skupaj z njim gradil 33 let.

V ponedeljek, 19. avgusta 2013, sta odpotovala skupaj s provincialnim ministrom p. Stanetom Zoretom v Slovenijo.

Slovenski misijon Svete Družine v Adelaidi je tako po odločitvi vodstva Slovenske frančiškanske province Sv. Križa iz Ljubljane oskrbovan in upravljan iz Melbourn. **Pastoralni ekipi patra Cirila A. Božiča in laiške misijonarke Marije Anžič se bo v Kew kmalu pridružil še pater David Šrumpf**, ki ga vodstvo slovenske frančiškanske province pošilja med nas. Pater David je že vložil vse potrebne dokumente in formularje za pridobitev avstralske vize in bo prišel med nas takoj, ko bo dobil vizo. Vsi trije bomo imeli stalno bivališče v Baragovem domu v Kew in bomo od tam skrbeli tudi za slovensko občestvo v Južni Avstraliji, kakor je to delal pred 40 in 50 leti pater Bazilij. Novo ureditev pastoralnih dejavnosti v Melbournu in Adelaidi je podrobneje osebno predstavil provincial p. Stane Zore v Melbournu, Sydneyu in Adelaidi ter v posebnem pismu, ki so ga rojaki v Adelaidi prejeli in ga objavljamo tudi v teh Mislih.

Slovenski misijon in cerkev Sv. Družine v Adelaidi je na naslovu: 51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007.

Sedaj imamo novi poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007.

Vso pošto naslavlajte na PO Box 156.

Novi E-mail naslov za Adelaido je:

slomission.adelaide@gmail.com

Naslov Slovenskega misijona sv. Cirila in Metoda v Melbournu je: **Slovenian Mission, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101.**

Poštni naslov je: PO Box 197, KEW VIC 3101.

Za telefonski pogovor je seveda potrebno klicati v Melbourn – v Kew na številko 03 – 9853 7787 ali na mobitel p. Cirila 0412 555 840 ali mobitel Marije na 0499 77 22 02. Kolikor bo mogoče, bomo na razpolago tudi v Adelaidi. V nujnih primerih bomo skušali pomagati v vsakem času; to smo obljubili tudi nadškofu Adelaide dr. Philipu Wilsonu na srečanju pri

njem na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta 2013. Obljubil nam je, da bo med nami za slovesnost letošnjega žegnanja, na praznik Svete Družine, v nedeljo, 29. decembra 2013. V času po božiču bomo organizirali romanje v Penolo za rojake iz Adelaide in Melbourn. Za slovenske Melbournčane bo to že tretje romanje in letos se bodo potem pridružili praznovanju v Adelaidi.

Po prihodu patra Davida bo seveda lažje. Toda že sedaj lahko objavimo **razpored slovenskih maš in prisotnost slovenskega duhovnika in laiške misijonarke Marije Anžič v misijonu Svete Družine v Adelaidi za naslednje nedelje in praznične dneve:**

1. septembra 2013, 29. septembra, 13. oktobra, 27. oktobra, 1., 2. in 3. novembra, 24. novembra, 1. decembra, 22., 23., 24., 25., 29. in 31. decembra ter 1. in 5. januarja 2014.

Sv. maše bodo ob 10. uri dopoldne, 24. decembra pa ob 9. uri zvečer.

Po prihodu p. Davida bomo skupaj z rojaki Južne Avstralije dorekli delo za naprej.

Hvaležni smo Bogu in Sveti Družini za vseh 33 let, ki jih je p. Janez daroval avstralski Sloveniji v Južni Avstraliji. Zaželeli smo mu srečno pot domov in veliko lepih dni med domačimi kraji in ljudmi. Hvala tudi provincialu p. Stanetu Zoretu za obisk in spremljanje patra Janeza.

Pater provincial Stane Zore in p. Janez Tretjak sta se v torek, 20. avgusta 2013, srečno vrnila preko Dubaja na Dunaj in potem v Slovenijo. Pater



provincial je sporočil: »Potovanje je potekalo zelo mirno in p. Janez je vse odlično prenašal. Po prvi prespani noči v Sloveniji se je prebudil ravno v svoj 68. rojstni dan. Voščimo mu vse najboljše. Nekaj časa bo najprej preživel pri bratu in svakinji v Šentjanžu pri Radljah 23, da si nekoliko odpočije in aklimatizira spet na Slovenijo.«

NASLOV p. Janeza je:

p. Janez Tretjak, Ulica pod gradom 38,
SI – 2360 Radlje ob Dravi, Slovenia, Europe.
Številka njegovega mobitela iz Avstralije:
0011 386 51 472 677.

Njegov E-mail pa je isti: tretjakj@gmail.com

PISMO PROVINCIALA PATRA STANETA ZORETA ROJAKOM

Spoštovani rojaki in vsi člani slovenskega misijona Svete Družine v Adelaidi!

Naše življenje je pot, po kateri stopamo proti tisti izpolnitvi, ki jo je za nas pripravil naš nebeški Oče in nam jo je po svojem trpljenju in vstajenju odprl Gospod Jezus Kristus. Na tej poti včasih doživljamo trenutke, za katere bi raje videli, da bi jih ne bilo, da bi nas Bog v svoji usmiljeni ljubezni obvaroval pred njimi.

Tak trenutek je tudi povod za pismo, ki Vam ga pišem v imenu Slovenske frančiškanske province Svetega križa, ki je navzoča med Vami preko naših patrov. Najprej p. Bazilija Valentina, pa potem p. Filipa Inocenca Ferjana in nazadnje skozi triintrideset let našega dragega p. Janeza Tretjaka. Vsem je znano, da je p. Janez med Vami živel in deloval z veliko ljubeznijo in predanostjo. Njegova prva, skoraj bi si upal reči, da je bila skozi vsa ta leta njegova edina misel Adelaida in Slovenci, ki živijo tam. Vsi pa poznate tudi njegove težave z zdravjem. Te so se stopnjevale, tako da je pred dvema letoma v Zürichu v Švici po Božji previdnosti in z veliko spretnostjo zdravnikov ostal živ. Ko se je takrat zbudil iz kome, je bila njegova prva beseda: „Grem nazaj, grem v Adelaido!“

Kljub vsej dobri volji je sedaj njegovo zdravje tako načeto, da poslanstva v Adelaidi ne more več vršiti. Na prigovarjanje bratov in ob privolitvi zdravnikov se je tako odločil, da se vrne domov. Kakor je sam rekel: „Ptica se rada vrne v gnezdo, kjer se je izvalila.“

Vodstvo slovenske frančiškanske province se je tako moralo odločiti, kako bo v prihodnje poskrbelo za skupnost v Adelaidi. Po pogovorih in razmišljanju smo ob upoštevanju različnih dejavnikov tako v Sloveniji (naše število se je zelo znižalo) kot tudi v Avstraliji (tudi tukaj število upada) sprejeli odločitev, da v Melbourne pošljemo še enega patra, da bosta tako dva patra lahko živela skupaj. Skupnost je za frančiškanski način življenja bistvenega pomena. Potem pa bi enkrat na mesec eden od njiju prišel v Adelaido, da bi imel dve nedelji sveto mašo, obiskal bi vse bolnike in postoril še marsikaj drugega, kar bi se pokazalo potrebno. Na ta način bi še vedno ostali navzoči v Adelaidi, čeprav navzočnost ne bi bila stalna, po drugi strani pa bi se lahko tudi v Melbourne nekoliko oprla drug na drugega, kar je zelo pomembno.



V Avstralijo bo tako prišel p. David Šrumpf, ki je bil sedaj dvanajst let v našem samostanu na Kostanjevici v Novi Gorici gvardijan in nekaj časa tudi župnik, prej pa je bil že osem let v Lemontu med Slovenci v ZDA, nekaj mesecev pa tudi v Sydneyu, kjer je nadomeščal p. Valerijana Jenka. Tudi Avstralija mu torej ni povsem tuja. Ob tej priložnosti se želim iskreno zahvaliti najprej p. Janezu za vsa leta zvestega in požrtvovalnega služenja slovenski skupnosti v Adelaidi. Veliko lepšega in dovolj preizkušeno je doživel tukaj za zorenje v pravega frančiškanskega duhovnika. Naj mu Bog povrne ves trud in delo z blagoslovom in zdravjem, da bo mogel v miru preživeti leta med svojimi domačimi in brati v Sloveniji.

Veliko hvaležnost sem dolžan tudi p. Cirilu Božiču, voditelju slovenskega misijona v Melbourne, in laiški misijonarki Mariji Anžič najprej za to, da sta sploh sprejela rešitev, ki jima je naložila še dodatno delo in ju zelo obremenila, dokler p. David ne dobi avstralske vize. Zahvaljujem se jima tudi za izjemno delo, ki sta ga opravila ob prenosu vseh obveznosti in pooblastil ob prehodu misijona v Adelaidi pod drugo vodstvo.

Seveda pa velja velika zahvala tudi Vam, dragi rojaki iz Adelaide in drugih krajev Južne Avstralije. Najprej zato, ker ste v veliki večini skozi vsa ta leta stali ob strani p. Janezu, mu pomagali pri vsem, kjer je potreboval Vašo pomoč in skupaj z njim ustvarjali skupnost, v kateri ste tudi tako daleč od Slovenije ostajali kristjani in Slovenci. Zahvaljujem pa se Vam tudi zato, ker vem, da se Vam naša odločitev zdi težka in se bojite, kakšna bo Vaša prihodnost, pa vendarle skušate z razumevanjem videti tudi naše pomanjkanje bratov duhovnikov in zato sprejemate rešitev, ki se nam je v trenutnih razmerah zdela najboljša.

Verjetno se večina med vami sprašuje, kaj bo pa sedaj s hišo in s cerkvijo. Kar zadeva hišo, se je že ob zadnji obnovi pred trinajstimi leti mislilo na to, da prisotnost patra v Adelaidi v prihodnosti ne bo mogla biti stalna, zato se je hišo že takrat tako uredilo, da bosta dva prostora na voljo za patra, ki bo prihajal tja, ostalo hišo pa bomo skušali dati v najem in tako kriti stroške, ki jih bo imelo versko središče v Adelaidi. Tudi glede cerkve so nekatere skupnosti pokazale zanimanje, da bi jo vzele v najem. Če se bo dalo doseči primerne dogovore, se mi zdi prav, da jo tudi damo v najem. Na ta način bi cerkev stalno služila svojemu namenu, bila bi redno oskrbovana, obenem pa bi bila še vedno na voljo Slovencem v Adelaidi. Bližnja prihodnost bo pokazala, katera rešitev bo najboljša. Tudi pri tem računam

ZAHVALA IN SLOVO ROJAKOM V JUŽNI AVSTRALIJI

Dragi rojaki, ko sem se v teh dneh pripravljaj na pot domov in jemal v roke pisma, fotografije, knjige in toliko drugega, se je pred menoj ponovno odvijalo vseh trintrideset let mojega življenja med vami: vse, kar smo skupaj doživeli, skupaj ustvarili. Spet sem se spomnil strahu in negotovosti, ki sem ju doživljal na začetku, potem pa vseh pogumnih odločitev in dejanj, ki smo jih zmogli skupaj, čeprav jih je bilo veliko, ki so bili prepričani, da to ne bo mogoče. Kako malo jih je verjelo, da je tako majhna skupnost, kot smo bili Slovenci, sposobna zgraditi cerkev. In vendar smo jo zgradili in v njej pripravili toliko lepih dogodkov. Lepo je bilo, ko smo bili priče, ko so si mladi pari obljubili zvestobo in ljubezen, ko smo potem njihove otroke sprejemali v občestvo vere in v naročje Cerkve. Težko pa je bilo spremljati brate in sestre, ki so živeli z nami, pa jih je obiskala bolezen, ali pa se še zadnjič posloviti od njih v cerkvi, za katero so bili resnični dobrotniki.

Žal mi zdravje ne dovoljuje, da bi še naprej ostal z Vami. Ob vrnitvi v Slovenijo se zato želim zahvaliti vsem, ki ste mi v teh letih stali ob strani. Na različne načine: z nasveti, z delom, z molitvijo, z darovi ... Vsakega posebej se bom spominjal. Hvaležen sem tudi mojim bratom v Avstraliji, p. Cirilu, p. Valerijanu, p. Darku, pa tudi misijonarki Mariji Anžič, ker smo bili skupaj. Pa tudi bratom v provinci. Vsem hvala za vse. Priporočam se Vam v molitev. Za Boga in za ljubezen ni ne kilometrov ne milj. V Bogu je vedno bližina, je navzočnost. In kakor bom, kot upam, jaz navzoč v Vaših molitvah, tako Vam obljubljam, da boste tudi Vi stalno prisotni v mojih molitvah in v daritvi svete maše. Pred Bogom boste vedno z menoj.

Bog Vam povrni za vse!

Vaš pater Janez Tretjak OFM, Adelaide, 14.8.2013

na sodelovanje in na dobro voljo vseh Vas.

Dragi bratje in sestre kristjani, dragi Slovenci. Pismo, ki sem Vam ga napisal, je bilo med zahtevnejšimi v času mojega provincialata, kakor so tudi odločitve, ki smo jih sprejeli, med zahtevnejšimi. Vendar Vas iskreno vabim, da se s hvaležnostjo oziramo na leta, ki so za nami in so bila leta rodovitnosti in rasti, ter z upanjem sprejemamo čas, ki je pred nami. Tudi ta čas bo blagoslovljen, če ga bomo preživeli v povezanosti z Bogom in njegovo sveto Materjo ter v varstvu Svete Družine.

Naj Vas ob moji prošnji za Božji blagoslov vseh Vas spremlja pozdrav svetega Frančiška: Mir in dobro!

pater Stane Zore OFM, provincial

PATRU JANEZU V SLOVO



Spoštovani, dragi pater Janez Tretjak OFM!

Pred trintridesetimi leti delavec v Gospodovem vinogradu ste prišel k nam klen in zdrav, duhovno razgiban, pogumen in neurtudljiv.

Takrat od začetka pred tolikimi leti, ko slovenski izseljenci smo Vas krvavo potrebovali, Vas je Bog

poklical, da s svojimi posvečenimi rokami nam prinesete upanje odrešenja. Zvest sebi, Bogu in faranom, s trdno voljo ste sprejel križ in s skrbnim delom ste nam postal delivec Božjih skrivnosti in oznanjevalec Božje besede. Da smo zaživel v upanju, s prizadevnostjo dobrega pastirja, vzorno vdan Bogu ste nam zgradil cerkev in nam začel odkrivati obličje Boga in tako poskrbel, da je bil Bog prisoten v naši nebogljenosti in naši nemoči.

Vsa ta leta v listu Misli in po radijskih valovih ste beležil vsak najmanjši vir utripanja srenje Sv. Družine. Za vse nas ste bil prepričevalen tolmač in razlagalec za versko rast na temelju verske kulture in narodne zamisli. Z očetovsko skrbjo in zvestobo ste se trudil in nas spodbujal za naše krščansko zveličanje. Nikoli se niste odmikal delu za skupnost ali skrbi za rojake v Berry, Milduri, Port Lincoln in drugih krajih. Če pomislim samo, koliko truda ste vložil v delo za mladino, koliko opravljal Vam je



bilo treba z mladinskimi koncerti, z okraševanjem cerkve, s postavljanjem jaslic, z obiski bolnikov, s prostovoljnimi delom v bolnici Queen Elizabeth. Z nami ste korakal in se veselil večstoletnih sanj uresničenja slovenske države. Lahko bi še našteval...

V Frančiškovem duhu bil ste velik ljubitelj cvetja in živali ter pravi mojster pri okraševanju hiše Božje. Kdo se ne spomni, ko ste prišel k nam, bil ste še rosno mlad. Z Jobovo potrpežljivostjo ste se nam daroval samega sebe, svoj čas; z glave svoje lepe kodre, svojo moč in zagon. Če pomislim samo, koliko cvetja ste nam podaril, koliko pirhov. Kolikokrat ste nam pri mizah stregel. Za nas upokojenje ste kahal kosila ter človeško skrbel za naše vsestransko ugodje duše in telesa. Edino Bog ve, koliko ste naredil, trpel in se žrtvoval, ne za boljšo plačo, marveč za blagor nas, ki tavamo v temi. Resnično bil ste velik Božji dar!

Da, prišel ste k nam in za nas! Ko ste premišljal, kako bi začel, smo Vas župljani precejali in presojali, a ko se je šlo za vero, ste bil neomajen, neizpros in bojevit. Živimo v dobi, ko mnogi mislijo, da jim vere ni treba. Ker mlačnežev niste nikoli maral in ker ste se trudil biti dober duhovnik, vedno so se našli, ki so Vam zamerili. Spet drugi so Vam metali polena pod noge. Vsa ta dolga leta, da niste obupal, poleg Vaših živali edino Bog Vam je vedno zvesto stal ob strani, Vam delal družbo in Vas krepčal s tolažbo.

Ko smo zvedeli za Vašo bolezen, smo upali, da se boste pozdravil ter da Vam ne bo treba tako hitro jemati slovesa. Izčrpan in izmučen jutri se vračate med svoje drage rojake. Molimo naj Vam dobri Bog da moči in upanje. Z Vašim odhodom bomo ob pastirja in učitelja. Pri današnjem trpkem občutju izgube zahvalimo Boga, da smo Vas nevredni smeli imeti; zahvalimo se za teh plodnih triintriideset let in za veliko misijonsko delo, ki ste ga opravil v našo korist.

Ker ste se trudil do zadnjega trenutka svoje lucidnosti, upam da se bo med nami našel nekdo, ki bo Vaše delo pravično ovrednotil in v slavo Božjo tudi obeležil.

Pater dragi, učil ste nas resnice, miru, ljubezni, strpnosti ter odpuščanja. Verniki Sv. Družine se danes z bolečino v srcu in z najglobljimi željami hvaležnosti poslavljamo od Vas z upanjem, da na priprošnje Brezjanske Marije boste pri Bogu prejel milost ozdravljenja, se vrnil k nam zdrav in bil še naprej naš glasnik sprave in ljubezni. Vse dotlej bomo v molitvi združeni z Vami, v svojih srcih pa Vas bomo nosili ovenčanega v vonju cvetja, ki ste mu tako skrbno z ljubeznijo prilival.

Hvala Vam za zvesto duhovništvo! Hvala našemu Gospodu, ker nam je bil tako usmiljen in dober!

Ivan Legiša

Spoštovani pater Janez Tretjak OFM!

V imenu slovenskih rojakov iz Mildure se Vam zahvaljujem za Vaše duhovno pastirstvo, ki ste ga tako dobrodušno delili tudi s Slovenci v Milduri, v državi Viktoriji.

Kako hitro je minilo teh 33 let našega poznanstva in iskrenega prijateljstva. Spominjam se, ko sem Vas s svojim možem Igorjem obiskala v skromnem slovenskem verskem centru kmalu po Vašem prihodu v Adelaide. Povabila sem Vas, da tudi nas kdaj obiščete v Milduri, ker smo bili zaradi oddaljenosti vsa dolga leta brez slovenskega duhovnika. Moje vabilo ste širokogrudno sprejeli in od tedaj ostali zvesti tudi slovenski skupnosti iz Mildure. Hvala Vam in Bog plačaj!

Prek 30 let ste nas redno obiskovali najmanj dvakrat letno, pred vsako veliko nočjo in pred božičnimi prazniki in tudi ob posebnih visokih obiskih iz domovine. Tako se je naša majhna slovenska skupnost počutila manj osamljena in manj oddaljena, postali smo tudi tesneje povezani z večjimi slovenskimi skupnostmi v vseh glavnih mestih širom Avstralije.

V materinem jeziku ste prinašali med nas Božjo besedo in naša prijetna redna srečanja so nam polepšala in duhovno poglobila domače dožitve teh pomembnih družinskih praznikov. Ob vsakem Vašem obisku smo se Slovenci iz Mildure in okolice z veseljem zbirali okrog Vas, sprejeli smo Vas kot našega duhovnega očeta in skupaj veselo praznovali, se pogovarjali, peli in se gostili, kot smo bili navajeni od doma. Z Vašimi rednimi obiski ste nam blažili domotožje ter vzbujali in ohranjali narodno zavest, dokler Vam je zdravje dopuščalo dolgo in naporno potovanje v Milduro. Med nas ste prinašali duha Svete Družine, da smo tudi mi postali prijetna slovenska družina v oddaljeni Milduri. Prisrčna hvala Vam in Bog plačaj!

Zelo bomo pogrešali Vaše obiske in naše zaupno prijateljstvo, vendar Vas ne bomo pozabili. Ostali boste v naših srcih in spominih za vedno. Razumemo Vašo željo, da se zaradi slabega zdravja vračate v domovino in želimo, naj Vas Bog čuva na Vašem življenjskem potovanju ter Vam podari še mnogo srečnih, zadovoljnih, zdravih in mirnih let v pokoju. Bog z Vami!

Jožica Gerden

za slovensko skupnost iz Mildure

Pater Janez's Farewell Lunch

A successful last mass and farewell lunch was held at the Slovenian Church and hall. Over 135 people attended. There has been a lot of work and support by many people to make sure it was the success that it was. I would like to thank the following people who were instrumental in helping us make sure the day ran smoothly. Silva Šajn for all the planning and preparation beforehand, with me. To everyone who contributed photographs for the photo book I had made for Pater. David Brown for helping me in delivering extra chairs and tables, (donated by Pasadena High School). The cleanup crew on Friday: Angela Dodič, Anna Lah, Roza Kozlovič, Lojzka Isler. The set up and decoration crew on Saturday: Stanka Sintič, Rosemary Poklar, Nada Cargo and Martina Lipovac. People who supported the Mass and presentation on Sunday: Rosemary Poklar, Stanka Sintič (and also

purchasing of flowers for Pater), Ivan Legiša, Jožica Gerden, Tara Horvat, Anita (purchased gift of an engraved gold watch) and the church choir. I would also like to thank the people who contributed to the delicious food: Paula Čeligoj (zelje), Mrs Ritoc (bread rolls), Potato salad (Ann Brown, Stanka Sintič, Ana Zupančič, Marta Zrim, Martina Lipovac, Mrs Rant). A big thank you to Nada Cargo for the arrangement of flowers on the main table and each table, and purchasing all the plates, serviettes, glasses and tablecloths. Thanks also go to Tony Jesenko for organising, serving drinks and glasses with Stelio Likar at the bar. To the many people who helped plate up and serve the lunch, Silva Šajn, Toni Zupančič, Ann Brown, Stanka Sintič, Chantel Zupančič, Alex Brown, Rosemary Poklar, Silvana Scandrett-Smith, Rosi Smith, Nada and John Cargo and John Macsai. And



Igor Gerden (drugi z leve) je dopolnil 80 let. Na fotografiji z ženo Jožico in prijatelji v Adelaidi, v nedeljo, ob slovesu p. Janeza. Čestitamo!

to the many people who stepped in and helped out where needed before and during the event. Finally to the many women who made the delicious potica or apple strudel to go with coffee afterwards. The lunch and gifts were provided free from monies raised at Sunday morning teas. I applaud and thank you all. What a wonderful team you all are. I am so proud of you, the Slovenian Church community.

Anna-Maria Zupančič, Adelaide SA

POGOVOR S p. JANEZOM TRETJAKOM OB VRNITVI V SLOVENIJO

Pogovarjal se je provincial pater Stane Zore OFM

S p. Janezom, ki je kot duhovnik med Slovenci v Avstraliji preživel triintriideset let, sem se pogovarjal, ko se je pripravljaj na vrnitev domov. Med pripravljanjem prtljage in različnimi opravki sva premlevala njegov prihod na peto celino, uživanje v delo, veselje in težke trenutke. Tudi ta pogovor odstira delo in služenje, predvsem pa čutenje frančiškanskega duhovnika med ljudmi, h katerim je bil poslan.



Dragi p. Janez, v tej avstralski zimi in slovenskem poletju se zaključujejo desetletja tvojega bivanja v Avstraliji. Kako si sploh prišel sem?

Če se prav spomnim, je bil p. Valerijan iz Sydneya leta 1978 proti koncu leta doma na dopustu in me je vprašal če bi hotel iti v Avstralijo. In jaz sem rekel, da bi šel. Ne vem zakaj. Sam sem bil namreč prepričan, da sem rojen za Belo krajino, kjer sem prej že nekaj časa živel. No, čez dva meseca je prišlo pismo p. Valerijana, v katerem mi je pisal, da je že govoril z monsinjorjem, ki bo pomagal urediti vse potrebne dokumente za pridobitev vize. Vmes je prišlo do nekih zapletov z zdravjem. Pa se je tudi to uredilo. Zaradi vize sem moral v Beograd, kjer sem doživel zelo lep sprejem in neverjetno

naklonjenost. Potem sem moral nekaj časa čakati na vizo in ko je prišla, mi je p. Valerijan poslal letalsko vozovnico. Prišel sem v Sydney, ne vem natanko, 1. ali 2. februarja 1980. Dobro pa vem, da mi je bilo zelo vroče, saj sem iz slovenske zime prišel v avstralsko poletje.

Pa je bilo težko oditi od doma, od koroške govorice in pohorskih pobočij?

Bilo mi je zelo težko, ko sem se poslavljaj. Nisem vedel, kam grem. Obenem pa so me tudi ljudje in bratje vabili, naj ostanem doma. P. Hieronim, ki me je peljal na letališče, je še med potjo govoril, naj si premislim. Vendar sem se odločil in danes mi za to odločitev ni žal. Po eni strani sem šel z velikim navdušenjem, po drugi pa res nisem vedel, kaj me čaka.

Rekel si, da si prišel v Sydney. Kako si naredil prve korake v Avstraliji?

V Sydneyu so ravno v tistem času gradili dvorano. Jaz sem bil popoln novinec in v delo vsaj na začetku nisem bil vključen. Bilo mi je zelo dolg čas. Ta občutek je še pomnožilo dejstvo, da praktično nisem znal niti besede angleško. Prišel sem tako daleč, da sem klical domov. Pa so mi rekli: »Janez, zdrži. Saj veš, vsak začetek je težak, potem pa človek začne živeti. Boš videl, kako se ti bodo razširila obzorja. Res je, da je v tujini začetek še težji, so pa zato potem obzorja toliko širša.« Pred odhodom sem se pogovarjal tudi s provincialom p. Polikarpom, ki mi je rekel, naj bi tukaj ostal vsaj nekaj časa, vsaj pet let. Odgovoril sem, da bom kmalu nazaj, če ne bom zdržal. Če pa se bom vživel, potem me ne bo nazaj.

Glede na to, da si v Avstraliji ostal triintrideset let, bi rekel, da si se vživel?

Začel sem delati z ljudmi. Imel sem verouk za mlade, pripravljaj sem srečanja za matere. Tudi nedeljske pridige pri maši so bile drugačne. Bile so nekakšen dialog med duhovnikom in med otroki. In tako se je začelo moje delo med Slovenci v Avstraliji, kar mi je prineslo veliko veselja in utehe.

Večino časa v Avstraliji si preživel v Adelaidi, čeprav si najprej prišel v Sydney. Kako si prišel v Adelaido?

V Adelaidi je bil v tistem času p. Inocenc Ferjan. Pisal mi je, naj pridem v Adelaido, da bom imel duhovno obnovo za birmance. Z veseljem sem pristal in prišel sem, da bi imel duhovno obnovo za birmo. Ko pa sem prišel, mi je povedal, da odhaja nazaj v Ameriko, jaz pa naj bi ostal tukaj. Rekel je: »Ti si nov, mlad si. Zastavil boš po svoje.« Še preden sem prišel nazaj v Sydney, je p. Valerijan že vedel, kakšni so bili načrti in kakšna je bila odločitev p. Inocenca. Tudi za ljudi v Sydneyu je bilo vse to presenečenje, saj smo se ravno dobro navadili drug na drugega. Čez nekaj dni sem že odšel. Preden je p. Inocenc odšel, mi je dal ogromno modrih napotkov za življenje in delovanje. Če ne bi bilo tega, bi bilo veliko težje začeti in delati. Precej sem se držal tega, kar mi je povedal. Ko je bila birma, je p. Inocenc prvič povedal, da odhaja in da na njegovo mesto prihajam jaz. Nekateri so ga imeli zelo radi in jih je to prizadelo. Vendar je bil pater glede tega velik realist.

To pomeni, da si moral na novo začeti, v drugem kraju in med drugimi ljudmi?

Tudi ta začetek je bil zelo težak, saj nisem znal še čisto nič angleško. Vendar je povsod veliko dobrih ljudi. Prihajali so mi pomagat. Posebno sta mi stala ob strani dr. Frank in gospa Helena Rant. Dr. Frank me je uvažal v kraj in razmere. Dajal mi je pametne nasvete, da

se nismo v nobeni stvari brezglavo zaleteli in naredili kakih nepremišljenih potez in investicij.

Kje pa ste začeli?

Ko je v Adelaido še prihajal p. Bazilij, se je skupnost zbirala v cerkvi Srca Jezusovega. P. Inocenc je v hiši, ki je stala na mestu sedanje cerkve, uredil kapelo, v kateri so potekala srečanja skupnosti. Vendar je bilo vse zelo majhno. Zato so začeli skupaj z nadškofom iskati primerno cerkev v Hindmarshu. Na voljo je bila anglikanska cerkev, ki je bila zapuščena. Naša nadškofija in anglikanska cerkev sta sklenili pogodbo. Pogoji je bil, da mora slovenska skupnost cerkev na novo prekriti ter cerkev tudi znotraj preurediti in prebeliti. Cerkev je bila posvečena vsem svetnikom. Na mestu, kjer je stala hiša, je bilo s klubom v tistih časih precej težav. Zaradi tega si je pater želel drugam in to mu je tudi uspelo. Začeli so slovensko šolo, ki je bila kar na šoli v Hindmarshu. Obiskovalo jo je okoli šestdeset otrok. Takrat je začel z delovanjem tudi Slovenski center. Otroški zbor se je imenoval Pevčki, mi pa smo ga pozneje preimenovali v Zbor Antona Martina Slomška. Obstajala je ženska liga in kot rečeno tudi šola. Vse to je spadalo pod Slovenski center. Ko sem prišel, mi je pater vse to predal in mi povedal, kako stvari potekajo. Nekateri stvari so potekale zelo dobro, pri drugih pa se nisem želel posebej izpostavljati. Nasproti naše hiše je bila tudi hiša z dvojno parcelo. Pater je dobil posojilo od Melbourn, da je kupil tisto hišo in zemljišče. Ko sem prišel jaz, sem vse to videl. Presodil sem, da je hiša potrebna obnove in lotili smo se dela. Obnovili smo hišo, dali nove pode in ob hiši uredili veliko parkirišče, ker je bilo dovolj prostora. Kadar je bila nogometna tekma, so tam parkirali in takrat seveda ni bilo miru. V hiši so bili stanovalci in ko so odšli, smo jo prebelili. Takrat sem tudi začel prvič razmišljati o gradnji svoje cerkve. Bil sem mlad in sem si želel ustvarjati. Nisem pa vedel, da nadškof ni za to.

Kako pa so misel o gradnji lastne cerkve sprejeli ljudje?

Ko sem stvari sam pri sebi dovolj dolgo premišljeval, da sem začel v resnici verjeti v zamisel, sem jo začel širiti tudi med ljudi. Odziv je bil različen. Nekateri so bili navdušeni. Hodili smo naokrog, si ogledovali posamezne cerkve, kako so zgrajene, kako so urejene. Začeli smo razmišljati tudi o arhitektu. Ko sem o tem spregovoril v cerkvi, je bilo mnenje zelo razdeljeno. Tri četrtine ljudi je bilo proti, ena četrtina pa jih je bila za zamisel. Dr. Frank sam je rekel, da bo samega sebe razglasil za bedaka, če bo na tem mestu kdaj zrasla cerkev. Tudi pomožni škof ni v to ni verjel. Zdelo se mu je nemogoče, da bi bila tako majhna skupnost sposobna zgraditi cerkev. Vendar sem ljudem razložil, da sedaj neprestano popravljamo tujo ladjo. Vsak žebelj,

ki ga zabijemo vanjo, vsako potezo s čopičem, ne naredimo zase. Ko bo ladja popravljena, bo odpeljala drugam. Ta misel se jih je dotaknila. Ustanovili smo gradbeni odbor. Ni nam sicer uspelo v prvem poskusu, v drugem pa. Kot pogoj za sodelovanje v gradbenem odboru sem postavil redno udeležbo pri maši. Razložil sem, da lahko samo tisti, ki v resnici živijo z bogoslužjem naše skupnosti, vedo, kaj ta skupnost potrebuje. Izvolili smo torej odbor, tajnika, blagajnika. Vse smo hoteli delati v dogovoru, da bi bilo to, kar bomo naredili, zares naše. Dva odbornika sta precej hitro odstopila, saj so se v ljudeh pojavili določeni strahovi. Za božič sem ljudem napisal pismo in jih prosil, da bi tisti, ki morejo, dali po 1000 dolarjev posojila za tri leta. Takrat se je stvar nenadoma obrnila. Če jih je bilo prej 97% proti gradnji cerkve in samo 3% za, jih je bilo po tem pismu 97% za gradnjo in samo še 3% proti. Proti koncu januarja smo že imeli tri četrtnine denarja, potrebnega za gradbeni material.

Če so se stvari tako spremenile, ste najbrž potem kaj kmalu začeli razmišljati o blagoslovitvi temeljnega kamna?

Temeljni kamen je blagoslovil pomožni škof Kennedy. V temeljni kamen smo dali pločevinast tulec in vanj listino ob blagoslovu temeljnega kamna. Po tem blagoslovu smo šli v klubsko dvorano, kjer smo imeli pogostitev. Za blagoslovitev cerkve pa je bilo še veliko bolj slovesno. Blagoslovil jo je takratni ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, zraven pa je bil tudi pomožni škof Kennedy. Zanj je bilo to tudi zadnje uradno dejanje, saj je neposredno za tem hudo zbolel in čez dober mesec umrl. Uradnih gostov je bilo veliko, saj smo vabila poslali na vse strani. Veliko jih je prišlo. Zdelo se nam je pomembno, da ljudje pridejo in se veselijo z nami, da z nami delijo naše veselje. To praznovanje smo zaključili tudi s skupno slovesno večerjo. Ta blagoslov je bil za skupnost velikansko veselje. Ko me vprašajo, kaj je bil najlepši dogodek mojega bivanja v Adelaidi, vedno brez oklevanja povem: blagoslov cerkve.

Kako pa je bilo z življenjsko močjo skupnosti, kako je bilo z njenim številom?

Najmočnejša je bila v osemdesetih letih. Takrat je bilo tudi veliko porok in krstov. Pred tem časom naše versko središče niti ni imelo poročne in krstne knjige. Potem pa smo ju dobili. Ko smo začeli graditi cerkev, so nekateri preprosto odšli in jih ni bilo več. Bili so tudi taki, ki so rekli, da brez njih sploh ne bomo mogli zgraditi cerkve. Pa vendar smo cerkev zgradili in tudi marsikoga od teh sem potem tudi jaz pokopal. Ljudje včasih naredimo stvari, ki jih pozneje s svojimi dejanji prekličemo. In prav je

tako. Človek namreč lahko v nekem trenutku naredi napako, ker stvari napačno presodi. Hudo je, če vztraja pri svojem tudi takrat, kadar spozna, da so stvari drugačne, kakor jih je videl. Pozneje so se tudi odnosi s klubom izboljšali in uredili. Ko smo zgradili cerkev, smo imeli tudi še šolo. Povedal sem že, da je bilo okoli šestdeset otrok. Imeli smo tri razrede. Dva sem imel jaz, enega pa profesorica slovenskega jezika. Pozneje sta bili celo dve profesorici. Vendar je zanimanje za učenje slovenskega jezika začelo upadati. Petje je bilo zelo živahno. Starši so otroke vsak teden vozili na pevske vaje. Tudi starejši pevci so imeli vaje vsako nedeljo in so zelo dobro peli. To so bili časi, ko so bili naši mladinski koncerti zelo lepe in bogato obiskane prireditve, saj je bilo tudi mladih, ki so sodelovali, veliko. V devetdesetih letih pa so začeli počasi odhajati. Najprej otroci, ki so hodili v župnijske šole in so tam prejeli zakramente prvega obhajila in birme. Kmalu so se začeli tudi poročati v avstralskih cerkvah in se dejavno vključevati v avstralsko cerkev.

Kolikor vem, nisi skrbel samo za slovenske vernike. Področje tvojega delovanja je bilo veliko širše.

Res je. Skušal sem pomagati povsod, kjer so pomoč potrebovali in sem lahko pomagal. Najprej sem za dva meseca priskočil na pomoč sestrám sv. Jožefa Mary MacKillop, ko sem nadomeščal njihovega duhovnika. Največ pa sem skrbel za madžarsko skupnost, ki ni imela duhovnika. Pokojni nadškof jim je predlagal, naj se obrnejo name. K njim je prej hodil neki avstralski dominikanec, ki je znal tudi slovensko in hrvaško. Ko je odšel, so prosili mene. Seveda nisem imel pojma o madžarščini. Mašo sem imel vsako nedeljo ob pol dvanajstih, obiskoval sem bolnike, imel pogrebe. To sem delal do leta 1987. Potem je prišel madžarski frančiškan, ki pa tudi ni bil posebno dolgo. V devetdesetih letih ga že ni bilo več. Spet so se obrnili name. Med tem časom je nadškof prosil za bolniške duhovnike, za pastoralne delavce v bolnišnici, kakor se reče tukaj. V bolnišnici Queen Elisabeth sem bil od devetdesetih let do leta 2009. Dežuren sem bil en teden na približno mesec in pol – podnevi in ponoči. Še v osemdesetih letih so bili v stiski Vietnamci. Tudi k njim sem hodil: ne čisto redno, vendar pa precej pogosto. Čeprav še nisem znal angleško, so me radi sprejeli.

Potem so ostale brez duhovnika tudi malteške sestre in so mene prosile za pomoč. K njim sem najprej hodil približno dve leti, nakar je prišel neki malteški duhovnik, ki pa ni ostal dolgo. Kmalu je odšel. Za sestre in za njihove oskrbovance – imajo namreč dom za ostarele – sem potem maševal jaz. Ta skrb je trajala od leta 2003 do leta 2013, se pravi do odhoda iz Adelaide. (Tudi na dan odhoda je p. Janez še maševal pri teh sestrah). Veliko sem sodeloval tudi s Hrvati. Kadar koli so potrebovali pomoč, so me prosili. Kaka štiri leta sem vsako sredo hodil k njihovim sestrám Klanjateljicam Krvi

Kristove za mašo in za spoved. K spovedi so prihajale tudi v naše versko središče. Zanje sem bil duhovni spremljevalec. To službo sem vršil približno dvajset let. Včasih tudi na župniji, na območju katere je naš misijon, niso imeli duhovnika, pa so se obrnili name in sem šel pomagat. Prav tako sem hodil spovedovat v katedralo, kjer je manjkalo duhovnikov. Zlasti sem to delal v adventu in postu, za praznike.

Vse to sem rad delal, čeprav je bilo včasih zelo naporno. Zgodilo se je, da sem v eni noči šel trikrat v bolnico. Komaj sem prišel domov, pa je ponovno zazvonil telefon. Po letu 2009 je zdravnik rekel, naj napor zmanjšam. Še vedno sem šel na pomoč različnim skupnostim in redno sem hodil k sestram, dežurni v bolnici pa nisem bil več.

Za Slovence in tudi vse druge si deloval v okolju avstralske Cerkve. Kako te je sprejemala in še posebej, kako so te sprejemali avstralski frančiškani?

Mislím, da so bili vedno zelo dobri. Kot si sam videl, ko smo bili pri nadškofu, so na slovensko skupnost vedno gledali kot na pomemben člen Cerkve v nadškofiji. Podobno smo bili zelo povezani s frančiškani. Ko so bili še prisotni v naši nadškofiji, smo pogosto povabili drug drugega na slovesnosti in praznovanja in se obiskovali med seboj. Zelo so se zavzeli so se tudi za pravne in materialne zadeve, povezane z gradnjami in z upravljanjem našega premoženja. Skratka, bili so zelo skrbni in bratski.

Enako moram reči tudi za vse škofe. Vsi po vrsti so zelo radi prihajali v našo skupnost. Nadškof Philip Wilson mi je pred kratkim ob neki priložnosti rekel, da bo molil, da ne bi odšel iz Adelaide. Veliko sem pomagal vsepovsod in odnosi so bili zares zelo lepi. Tudi ob dogajanjih v nadškofiji, zlasti ob maši narodov, smo bili kot skupnost vedno povabljeni k udeležbi in smo vedno tudi dejavno sodelovali.

Kadar smo imeli sestanke izseljenski duhovniki in drugi delavci, smo se večkrat dobili tudi pri nas. Pripravili smo jim kosilo. Da so se počutili domače. Nadškof Leonard Faulkner nas je pohvalil, da smo edina skupnost v Južni Avstraliji, ki pride k tej maši in procesiji vsako leto in sodeluje. Tudi ta njegova izjava kaže, da se je pri nas zelo lepo počutil.

Pater Janez, sedaj sva na poti domov in se pogovarjava na letališču v Dubaju. Kaj nam boš povedal za zaključek tega najinega pogovora?

Kot sem ti povedal, mi je ta skupnost veliko pomenila. Čeprav so bila včasih tudi posamezna nerazumevanja. Veliko smo naredili. Ljudje so me imeli radi. Kljub težavam so čutili mojo zavzetost in



odpuščanje. Tudi v Perthu, Milduri in Whyalli sem bil vedno obogaten. Na vsakem obisku pri teh ljudeh sem se veliko naučil.

Bolnike sem imel vedno za najpomembnejšo skupino, za katero sem se hotel zavzemati. Tudi ob slovesu mi je bilo to posebej pred očmi. Čeprav duhovnik med njimi ne bo več stalno navzoč, iskreno upam, da bo vera med njimi živela še naprej. Kajti tja sem šel zato, da bi jim pomagal živeti z Bogom, da bi jim pomagal utrjevati njihovo vero. In iskreno želim, da bi ti moji rojaki tudi v prihodnje ostali zvesti Bogu in slovenskemu narodu. Ob tem moram posebej spregovoriti o sobratih, ki so bili tukaj. Kjerkoli in kadarkoli sem potreboval njihovo pomoč, so mi šli na roko. Od p. Toneta, p. Metoda, pa potem patra Cirila, laiške misijonarke Marije, p. Darka – vsi so mi znali prisluhniti in mi pomagali, če sem kaj spregledal. Stali so ob meni, da sem stvari zmožel. Tudi prejšnja generacija, p. Bazilij in p. Valerijan, oba sta mi dala vsak svoje bogate izkušnje. Vsem sem zelo hvaležen. Brez njihove bližine in pomoči morda včasih sploh ne bi šlo. Bogu in vsem njim se zahvaljujem za vse.

Dragi pater Janez! Leta tvojega duhovniškega služenja bratom in sestram različnih narodnosti in jezikov, posebno pa Slovencem v Južni Avstraliji, naj bodo blagoslovljena in po Božji dobroti rodijo sadove za čas in za večnost.

Želimo ti, da bi tudi leta med brati in domačimi v Sloveniji, med katere se vračaš, preživel enako zvesto in predano v služenju Bogu in človeku.

pater Stane Zore, provincialni minister



Na zadnjem sestanku izseljenskih duhovnikov in pastoralnih sodelavcev, Adelaide, 08.08.2013.





SLOVO p. JANEZA OD ROJ
Adelaide, 1



AKOV V JUŽNI AVSTRALIJI
18.08.2013





p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

OD NEDELJE SLOVENCEV PO SVETU DO NEDELJE PRISELJENCEV POD JUŽNI KRIŽ

Prva nedelja v juliju je posvečena Slovincem po svetu, zadnja v avgustu pa v Avstraliji vsem njenim državljanom, ki so pripotovali ali pribežali od vseh vetrov, "različnih ljudstev in jezikov", kot jih imenuje sv. Pavel.

Papež Benedikt XVI. je v pismu za dan migrantov 2013 zapisal, da je migracija romanje vere in upanja. Povzema pastoralno konstitucijo 2. vatičanskega koncila o Cerkvu v sedanjem svetu "Veselje in upanje" – "Gaudium et spes", da "Cerkev hodi v celoti skupno pot s človeštvom". Papež Pavel VI. poudarja izkušnjo Cerkve "v vsem, kar zadeva človeka", bl. Janez Pavel II. pa, da je "človek prva pot, ki jo mora hoditi Cerkev pri uresničevanju svojega poslanstva. To je pot, ki jo je najprej hodil Jezus Kristus sam." - Papež Benedikt ima pred očmi milijone ljudi, ki se preseljujejo drugam. Tudi Slovencev ali slovenskih državljanov se je lani izselilo največ doslej, kot smo brali nedavno. "Ob srečanju z množičnim odhajanjem mladih ljudi, predvsem izobražencev, iz domovine, ki se stopnjuje v vseh pogledih v zaskrbljujoče odstotke, se lahko bolj zavemo o enkratnosti in dragocenosti posameznika za narodno skupnost. (...)

Slovinci po svetu so narodno romanje vere in upanja za Cerkev na Slovenskem. Lahko pa postane tudi romanje zapravljenih priložnosti za evangelij" (msg. Janez Pucelj). In ker smo ljudje popotniki in romarji, nekje bolj skupaj, drugod razkropljeni, naj bo vsako naše srečanje hkrati priložnost za povabilo in skrb drug za drugega, skrb, da ustvarjamo slovenski dom in skupni dom v Bogu, da se ne izgubimo daleč proč od sorojakov, pa od občestva vere, pa zaradi kakšnega "kratkega stika" (žal je tudi teh kar nekaj). Slovenski narod in življenje s Cerkvijo sta naša moč in nemoč, naša skrb in odgovornost, naša dediščina in naloga. Tudi v zadnjih dogodkih,

ki pretresajo naš narod in Cerkev na Slovenskem, moramo ostati zvesti svojemu narodu in Cerkvi, ki ji pripadamo.

"Zakaj je dandanašnji toliko prepira, zmotnjav in nesreče po svetu? Le samo zato, ker se ljudje svete Cerkve več držati nočejo, katera je steber in trdna podpora resnice (prim. 1 Tim 3,15). Kakor se v ponočni hiši prebivalcem brez svetle luči stemni, tako se ljudem godi, ki se luči svete krščanske vere ne držijo; vse pravo spoznanje v njihovem srcu ugasnuje. Žalostno je slišati, kako se v tistih krajih godi, kjer ljudje opuščajo sveto Cerkev poslušati. Vsak si svoje nauke dela, vsak po svoji glavi živi. Vse se meša, punta, moti in nori; se preganja in mori. O, koliko nedolžne krvi so krivoverci prelili, in še jo prelivajo! Tudi med nami se prevzetnim kristjanom vselej nazadnje hudo godi, ki svete Cerkve ne poslušajo." (Bl. Anton M. Slomšek, Hrana evangelijskih nauk III., 38.).

PRED NAMI JE... Nekaj pa že za nami! MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V mesecu avgustu nas bo spet obiskal provincial p. Stane Zore iz Ljubljane, ki je prišel predvsem zato, da bo spremljal p. Janeza Tretjaka, ki odhaja za stalno v Slovenijo in se pogovori s krajevnim nadškofom in z rojaki v Adelaide.

P. PROVINCIAL bo med nami v Sydneyu od petka, 9.8., do torka, 13.8. V nedeljo, 11.8., bo vodil sv. mašo pri Sv. Rafaelu. Po sv. maši bo sestanek našega vernega občestva v dvorani, provincialov nagovor in pogovor ob vprašanih. Potrudimo se za večjo udeležbo, saj patra provinciala nimamo vsako nedeljo med nami!

NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA, 15.8., bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. Naj to ne bo samo molitev, ki jo preberemo in odložimo spet za eno leto, ampak jo v duhu obnavljajmo od dne do dne in se priporočajmo Kraljici Slovencev, kot ona za nas prosi Gospoda. "Marija

je pomagala, Marija pomaga, Marija bo pomagala," beremo na stari zahvalni tabli, ki so jo romarji prinesli k Mariji Pomagaj na Brezje. Prihodnje leto bomo praznovali 200-letnico podobe Marije Pomagaj na Brezjah.

Praznični sv. maši bosta ob 10.30 dopoldne (ker je četrtek) in ob 6.00 zvečer. Srečanje molitvene skupine je kot običajno pred dopoldansko sv. mašo.

NA OČETOVSKI DAN, 1.9., bomo voščili našim očetom. Že sedaj vabimo otroke in starše, da se po družinski sv. maši eno nedeljo prej (25.8.) dogovorimo za program. Tudi topel obrok se bo prilegel, preprost, pa vendar, za na mizo ali za popotnico. Od junija letos so naši pridni rojaki ter Olga Konda in Jenny Stariha, ki sta dali pobudo, vsako prvo nedeljo v mesecu skuhal in postregli toplo juho. Na junijsko telovsko nedeljo se je prilegla juha z rezanci, v juliju fižolova juha, v avgustu bučna juha. Za očetovski dan se tudi obeta nekaj dobrega. Boste pomagali, predlagali, vztrajali? – Pustimo se tudi presenetiti. Vsem pa izrekamo zahvalo in pohvalo in želimo, da bi vztrajali.

RAFAELOVO ŽEGNANJE in PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILANTOV bo na sam praznik nadangelov, ki jih letos praznujemo na nedeljo, 29.9. Zakonski jubilarji boste obnovili zakonske obljube. Že sedaj se prijavite vsi, ki praznujete kako obletnico. Nič hudega, če je že malo čez, zlatoporočenci pa ste potem tako povabljeni vsako leto. Povejmo še komu, ki ne bo bral ali slišal tega oznanila, in ga povabimo, da bo naš farni praznik res povezal vse, ki se trudimo tukaj za Božjo slavo in medsebojni blagor. Hkrati se priglasimo pravočasno za skupno kosilo v dvorani.

LETOS PRAZNUJEMO 40. OBLETNICO BLAGOSLOVA CERKVE SV. RAFAELA.

Naša obletnica je bila že januarja, slovesno pa jo bomo praznovali šele zdajle, V NEDELJO, 13.10. - HKRATI BO P. VALERIJEAN SREČAL ŠE ENEGA ABRAHAMA – letos oktobra, samo malo dni bo manjkalo do obletnice, 23.10., - bo namreč izpolnil 50 let svojega prihoda v Avstralijo ter življenja, molitve in dela med nami. – P. DARKO praznuje SREBRNI JUBILEJ SVOJIH PRVIH ZAOBLJUB v frančiškanskem redu, NAŠ ŠKOF MSGR. DR. ANTHONY FISHER pa 10-LETNICO ŠKOFOVSKE SLUŽBE. Pri slovesni sv. maši, ki bo v nedeljo, 13.10.2013, ob 9.30 dopoldne, se bomo skupaj zahvalili Bogu za naša štiri desetletja v Merryland-su. Hkrati bo g. škof podelil zakrament sv. birme

štirim našim birmancem. – Dobrodošle ste narodne noše! Tudi po tej slovesni sv. maši bo praznično kosilo v naši dvorani. Le sporočite svojo udeležbo pravočasno, da ne bo kdo šel domov lačen.

Na PRAZNIK VSEH SVETIH, 1.11., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. (*Večerne sv. maše bodo ob 7.00 zvečer od začetka oktobra, ko premaknemo ure na poletni čas.*) Enako bosta sv. maši v soboto, na DAN VSEH VERNIH RAJNIH, 2.11., ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Oba dneva bomo ob 9.00 dopoldne molili rožne vence za rajne.

V NEDELJO, 3.11., bo SV. MAŠA V KAPELI MAV-ZOLEJA v Rookwoodu ob 10.00 dopoldne in molitve na grobovih. Ker je takrat močno sonce in zelo vroče, se primerno zaščitimo.

FIGTREE – WOLLONGONG – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, če ni kdaj oznanjeno drugače.

V nedeljo, 11.8., bo maševal naš provincial P. STANE ZORE. Po sv. maši bo srečanje v dvorani. Vabljeni v čim večjem številu.

V nedeljo, 25.8., je sv. maša narodov v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu pri Campbelltownu ob 1.30 popoldne, zato takrat sv. maše v Figtreeju ne bo. Ne pozabimo na narodne noše!

ŽEGNANJE bomo praznovali v nedeljo, 10.11.2013. Letos praznujemo 30. obletnico blagoslova naše cerkve vseh svetih in bogoslužja v njej ter 50. obletnico prihoda p. Valerijana v Avstralijo. Slovesno sv. mašo ob 5.00 popoldne bo vodil škof msgr. Peter Ingham iz Wollongonga. Po sv. maši bo skupna večerja v dvorani. Dobrodošle narodne noše. Zabeležimo si datum že sedaj in pravočasno sporočimo svojo udeležbo.

Božična zgodnja polnočnica bo na sv. večer, 24.12., ob 8.00 zvečer. (Sv. maši obe nedelji, 8.12. in 22.12. sta kot običajno ob 5.00 popoldne.)

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 18.8., 15.9., 20.10., 17.11., 15.12. in božična 25.12. prav tako zvečer ob 6.00.

Na prvo nedeljo v oktobru, 6.10., bo SKUPNA SV. MAŠA PO 39. SLOVENSKEM-MLADINSKEM KONCERTU na Slovensko-avstralskem društvu Triglav, Philip, ACT, ob 10.30 dopoldne. (*Redna sv. maša v nedeljo, 20.10., bo kot običajno ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla - gl. zgoraj.*)

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu, kadar ima mesec 5. nedeljo, ob 6.00 zvečer. V tem letu sta še dve Božji službi: v nedeljo, 29.9., in na nedeljo sv. Družine, 29.12. Po sv. maši je srečanje v župnijski dvorani. Pridružite se nam!

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Obisk patra in sv. maši spomladi na klubu Lipa na Zlati obali in na Planinki za zdaj še nista določeni. V septembru obhajamo očetovski dan, v oktobru smo na slovenskem-mladinskem koncertu in obhajamo skupno sv. mašo na različnih krajih. V novembru prvo nedeljo patra blagoslovil grobove na pokopališču v Rookwoodu in zaradi sv. maše tam ne moreva biti zdoma. – Morda bo najboljši očetovski dan, saj ta dan marsikoga več privabi k nam, pa se potrudimo še za udeležbo in sodelovanje pri Božji službi. Za zdaj je še odprto. – Vabim Vas, da razmislite in predlagate še Vi.

Pač pa se bomo zbrali v soboto, 14.9., na praznik Povišanja sv. Križa in praznik Slovenske frančiškanske province, na romanju v Marian Valley ob obletnici slovenske kapelice Marije Pomagaj. Romarska sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne. (V soboto prej imajo v Marian Valley glavno žegnanje pred praznikom Marijinega rojstva in nas ne morejo sprejeti.)

Letos smo po dolgem času spet obhajali sv. maši v juliju, o čemer več poroča Mirko Cuderman. Na Zlati Obali nas je bilo v soboto, 6.7., pri sv. maši popoldne 16, na Planinki v nedeljo, 7.7., ko smo obhajali žegnanje in praznik sv. Cirila in Metoda, pa 27. Veseli bomo še koga.

“VERA ZA NAŠO PRIHODNOST”

V velikonočni številki Rafaela smo povabili rojake na konferenco “Vera za našo prihodnost” – “Faith in Our Future”. Naš škof v Parramatti msgr. dr. Anthony Fisher je lani napisal posebno pastirsko pismo, v katerem nas je povabil k sooblikovanju pastoralnega načrta in verskega življenja v škofiji Parramatta, kamor spada naš Merrylands. Seveda vsi naši rojaki ne živijo samo v tej škofiji, ampak še daleč naokrog in so vključeni tudi v tamkajšnje krajevne Cerkve. Kljub temu smo Vas povabili, da sporočite svoje predloge, tudi tisti, ki jih patra obiskujeva v drugih občestvih: Wollongong, Canberra, Newcastle, Queensland in Perth, kaj bi še izboljšali. Naše

**Pater Darko Žnidaršič, Tanja Smrdel, Danica Petrič,
p. Valerijan Jenko in Klara Brcar.**

število se krči, naše moči res pešajo, “tudi mladi v krajevnih župnijah – in odrasli! – v krajevnih župnijah so in smo kar nekako utrujeni,” kot mi je nedavno dejal mlad fant, ki je zvest član našega občestva. Vendar še lahko ujamemo kak zadnji vlak. Hkrati pa smo sejalc, ki položimo seme znova v zemljo, da bo obrodilo sad.

Na konferenci, ki smo jo sklicali v soboto, 1.6.2013, pri sv. Rafaelu, nas je bilo samo 5, pa smo kljub temu prijetno preživeli skupaj poldrugo uro in poklepetali marsikaj: Klara Brcar, Danica Petrič, Tanja Smrdel, p. Darko Žnidaršič in p. Valerijan Jenko. Naj tukaj kratko povzamem, kar smo se pogovarjali.

Občutna je razlika med rednimi krajevnimi župnijami in etničnimi skupnostmi, ki jih je v naših škofijah kar nekaj, pa tudi stanje teh ni povsod enako. Nekatere te skupnosti imajo razvito župnijsko infrastrukturo, lastne prostore, cerkve, kapele, tudi mi, Slovenci, drugi marsičesa nimajo ali gostujejo v avstralskih cerkvah ali dvoranh. Ker nismo ravno povsem izenačeni z avstralskimi župnijami, otroci obiskujejo katoliške šole in so obvezni sodelovati v tamkajšnjih župnijah, je toliko težje sodelovati še v etničnih občestvih. – Druga glavna težava je, ker so naši ljudje večinoma starejši in naše versko življenje oziroma gledanje je bolj tradicionalno. Mladi pa so drugačni, gledajo, doživljajo drugače. Tukaj smo tudi sami veliko zamudili ali naredili premalo.



Žal so pogosta nesoglasja tudi med starejšimi člani občestva, zaradi katerih se mladi prav tako oddaljujejo.

Naše versko življenje in delo je še vedno razvejano, pozna pa se, da vedno težje dobimo sodelavce, še težje je za kake župnijske skupine, ker starejši pešajo, odhajajo, mladi so polno zaposleni, otroci prav tako, žal prevečkrat ob sobotah in nedeljah zasičeni z raznimi športnimi in drugimi dejavnostmi. Marsikatero skupino, ki smo jih imeli, so danes zamrle ali "mirujejo". Tudi v rednih župnijah doma v Sloveniji se pozna, da nekateri sodelujejo na več področjih, za večino pa rečemo, hvala Bogu, da so vsaj redni pri nedeljski Božji službi. Nekaterim je pa še tole pretežno.

Zelo bi bil potreben kakšen pastoralni sodelavec ali sodelavka, ki bi bil stalno tukaj za pomoč na našem misijonu, kot je misijonarka Marija na slovenskem misijonu v Kew – Melbourne. Dodatnega patra zdaj ne moremo dobiti, ker nas primanjkuje doma v Sloveniji. (Hkrati se sprašujemo, kaj bo delal, ko se naše vrste krčijo, ko je mladih vedno manj, ko verouka nimamo, kakor je doma v Sloveniji, ko novih priseljencev skoraj ne vidimo...?) Marsikdo od rojakov tega ne razume.

V našem občestvu bi potrebovali liturgično skupino za pripravo bogoslužja, tudi bogoslužja v angleščini. Trudimo se, kolikor moremo, so pa tudi tukaj težave. Mesečna družinska sv. maša v angleščini je zadnje case zelo slabo obiskana. Drugič pa nekateri hočejo bogoslužje v angleščini, potem pa ne odprejo ust niti za Oče naš. – Potrebovali bi tudi seminar za bralce beril pri bogoslužju.

Novo poglavje, izziv in previdnost za nas so sodelovanja v medijih, elektronski in digitalni mediji, spletne strani in omrežja Facebook, Twitter, Google idr., saj se predvsem mladim približamo tudi tako, žal kdaj na škodo osebnih stikov. Tukaj bo žetev še velika in dela veliko na oznanjevalnem, karitativnem, katehetskem področju in še kje. - Glavna težava v zadnjem času je sprememba ure slovenskega programa na radiu SBS, ki je zelo neugodna za mnoge od nas. Ne samo za starejše, ampak tudi za ostale, ki se vračajo iz služb, prebivajo v prometnih konicah... Naš dosedanji častni generalni konzul Alfred Brežnik je napisal direktorju programa SBS protestno pismo z obrazložitvijo, vendar je bil zelo razočaran nad odgovorom, ki ga je dobil, pa še polno neresnic je bilo v tem odgovoru. (*Direktor programa piše, da so se posvetovali z našimi organizacijami, pa s Slovaškim društvom /mi nismo Slovaki!!!/ in s Slovenskim verskim središčem sv. Rafaela v Mel-*

bourne. – Slovenski misijon sv. Rafaela je pri nas v Sydneyu, ne v Melbourne! – Popolna zmešnjava in popolna laž, saj se niso posvetovali z nikomer! In to naj bo zahvala tistim, ki so pomagali postaviti na noge etnični program in oddaje?!)

Veseli smo pobude Olge, Jenny in naših prostovoljk, ki so vsako prvo nedeljo v zimskih mesecih poskrbeli za toplo juho po nedeljski sv. maši. – Hkrati smo oživeli četrtkova srečanja molitvene skupine, da se po skupni molitvi in sv. maši v cerkvi dobimo še ob čaju in prigrizku v dvorani. Mala čreda se počasi, pa vztrajno povečuje. Če kdo ne verjame, pridite in pogledajte!

DAN DRŽAVNOSTI

Na praznovanju dneva državnosti se nas je zbralo lepo število, najprej v nedeljo, 16.6., na Klubu Triglav, kjer so dobili priznanja *Slovenians of the Year Awards* naslednji rojaki: Kristina Car, Paula Fabian, Branko Fabjančič, Helen Mavrič (Newcastle), Andrew Šuber, Dylan James Koprivec (Wolongong). Vsem iskreno čestitamo! Proslava dneva državnosti na Triglavu je bila posvečena našemu pokojnemu rojaku Ivanu Kobalu.

Na Slovenskem društvu Sydney smo obhajali sv. mašo za domovino v nedeljo, 23.6., in po kosilu slovesno praznovali obletnico naše Slovenije. Zadnjih deset dni v juniju je močno deževalo in bali smo se novih poplav. Sv. mašo smo morali obhajati v dvorani Društva, ki se je kar dobro napolnila. Rože z domačega vrta pa so čudovito krasile kapelico Marije Pomagaj na dvorišču. Ana Šernek, ki je v juniju praznovala svoj 75. rojstni dan, z veliko ljubeznijo poskrbi za domače – slovenske rože in za dobrodošlico. Bog povrni predsedniku, odbornikom, kuharicam in kuharjem in še drugim, ki se trudite za veselo razpoloženje! **p. Darko in p. Valerijan**

NAŠE ROMANJE NA MT. SCHOENSTATT

V soboto, 3. avgusta 2013, smo odšli na romanje k nemškim sestram v Mulgoa, Mt. Schoenstatt, kjer stoji majčkена Marijina kapelica. Take kapelice imajo po vsem svetu v 200 deželah. Ena, ki je najbližja Sloveniji, stoji blizu Zagreba. Pričakalo nas je krasno sončno jutro. Devetnajst rojakov je z malim avtobusom peljal g. Emil Grosman s pomočjo soproge Marije. Šestnajst rojakov se je pripeljalo s svojimi avtomobili.

Sveto mašo sta darovala naša patra Darko in Valerijan. Po sveti daritvi nam je zelo lepo spregovorila s. M. Julie Brcar, ki je hčerka naših rojakov Ivana in Klare. Sestra Julie je noviciat opravila v Nemčiji in se opravičuje, da ji slovenščina ne teče tako

gladko, da pa vse razume. Govorila nam je zelo izbrano v angleščini in nam ob koncu nekaj misli prebrala v slovenščini. Nekateri romarji so rekli, da bi s. Julie poslušali kar ves dan.

Ko smo po sv. maši šli v glavno kapelico – "Shrine", kjer smo molili in peli pred izpostavljenim Najsvetejšim,

nam je s. Julie razdelila molitve in prazne liste papirja, da je vsakdo lahko napisal svoje zahvale, prošnje, stiske in bolečine. Te liste smo vrgli v velik glinast vrč, na katerem piše pomenljivo: "Vsi za enega, eden za vse, nihče in ničesar brez Boga". Mislim, da je nam vsem odleglo, da smo lahko tako iz srca pisali in molili, kakor se spovemo v zakramentu sprave in nam je potem lažje. Po blagoslovu in angelovem češčenju smo sedli h kosilu, ki smo ga prinesli v popotnih torbah, si pogledali in kupili spominke, poklepetali in se kratko sprehodili.

Mislila sem, da bomo po kosilu odšli na Warragamba Dam, da bi videli, odkod dobivamo pitno vodo, pa je bila Božja volja drugačna. **Zlatoporočenca Helena in Štefan Zadavec** sta nas povabila na kavico na njun dom. Želela sta, da jima p. Darko ob tej priliki tudi blagoslovi hišo. Vsi smo kar presenečeni gledali, saj nas ni čakala samo kavica, ampak se je miza kar šibila od dobrot. Iz srca Vama hvala, draga Helena in Štefan, in iskrene čestitke ob Vašini zlati poroki v imenu vseh romarjev, kakor tudi vseh rojakov, ki prihajamo k Sv. Rafaelu. Naj Vama ljubi Bog da še veliko zdravih in srečnih let. Bog povrne tudi Emilu in Mariji Grosman in vsem, ki smo bili dobra družba.

Tistim, ki radi greste na romanja, pa že zdaj sporočam, da bomo 14. septembra 2013 šli v Marian Valley, 13. novembra 2013 pa v Penrose Park. Vsem rojakom po Avstraliji pošiljamo lepe pozdrave. **Danica Petrič**



MOLITVENA SKUPINA JE PRIPRAVILA KOSILO ZA OČETOVSKI DAN

V četrtek, 22. avgusta 2013, je skupina pridnih gospodinj molitvene skupine Srca Jezusovega verskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu pripravila okusno kosilo za upokoјence, bolne in bolehnne člane skupnosti. Kosilo je bilo v okviru proslavljanja očetovskega dne, ki je na koledarju teden kasneje. Kot običajno se je program srečanja začel s polurnimi molitvami in službo Božjo v cerkvi, po končani službi Božji pa se verniki zbrali v dvorani h kosilu, ki se ponavadi pohvali s pristnim slovenskim jedilnikom domače juhe z rezanci, svinjsko pečenko, praženim krompirjem, dušenim zeljem in zelenjavo in za konec sadno solato s sladoledom. Odlično kosilo smo še zalili s sadnimi sokovi in kozarčkom dobrega avstralskega vina. Molitveno skupino vodi Danica Petrič, delovno skupino pa vodi »chef« Ema Jaksetič s pomočnicami: Dragico Valenčič, Marijo Matešič, Zoro Johnson in Vilmo Kobal. Pridnim prostovoljnimi delavkam se najlepše zahvalujemo za požrtvovalno delo!

Vsako prvo nedeljo v mesecu po sveti maši naše mlade gospodinjke postrežejo v dvorani verskega središča s krožnikom tople



enolončnice ali goste juhe z žemljico ali česnovim kruhom, posebej primerno za hladne zimske dneve. Organizator te postrežbe je Olga Konda, pomaga ji Jenny Stariha- Blessing in pa gospodinje, ki so na tako nedeljo na vrsti za postrežbo s kavo, čajem in domačim pecivom.

V nedeljo, 11. avgusta 2013, je v cerkvi sv. Rafaela maševal pater provincial frančiškanske province v Sloveniji Stane Zore. Po sveti maši se je pater Stane ustavil v dvorani za srečanje in pogovor s člani verske skupnosti. **Martha Magajna**

SV. KRST

LUCAS SEBASTIAN DOBAJ, Rouse Hill, NSW, rojen 21.2.2013, sin Dominica in Michelle, r. Bracar. Botri so bili Jacklin Joseph ter Annette in Charlie Cauchi. – Merrylands – Sv. Rafael, 2.6.2013.

TOMAŽ ROLIH, Westmead, NSW, rojen 26.12.2012, sin Ruarija Dowdsa in Kristine Rolih. Botra sta bila Marianne in Darren Chen. - Merrylands – Sv. Rafael, 21.7.2013.



Br. Peter Strohmayr, bogoslovec pavlinec, je 31.5.2013 pri večerni sv. maši izpovedal slovesne zaobljube v župnijski cerkvi sv. Benedikta v Smithfieldu, NSW. Zaobljube je sprejel p. Albert Wasniewski OSPPE, provincial, župnik v Merrylandsu – St. Margaret Mary in prior v Penrose Parku. Stari starši br. Petra so doma s slovenske oz. z avstrijske Štajerske. Peter je bil rojen že v Avstraliji. Po noviciatu na Poljskem je študiral tri leta v Rimu in sedaj v Homebushu v Sydneyu.

Srečno, brat Peter, na poti do oltarja!

Priprava na sv. birmo: od leve Ethan in Delta McAnulty, katehistinja Klara Bracar, prvoobhajanka Emma Kociper in njen brat birmanec Owen Kociper.
Manjka: Richard Slatinšek ml.
Foto: Martha Magajna



Gospodinje molitvene skupine Srca Jezusovega
Ema Jaksetič, Dragica Valenčič, Marija Matešič, Zora Johnson, Vilma Kobal in Danica Petrič.

NAŠI POKOJNI

MARIJA KOS rojena KANCUT je umrla 10.4.2013 v Big Sister aged Care, Miranda, NSW. O njej smo brali v prejšnjih Mislih. Rojena je bila v Vedrijanu v Goriških Brdih 8.4.1920. Poročena je bila z Antonom Kosom, ki je sedaj že pokojni. Otrok nista imela. Marija zapušča sestro Ljudmilo Kropej, ki prav tako živi v Avstraliji, nečakinjo Susan Rowe in njeno družino ter drugo sorodstvo. V bolezni je prejela zakramente. Sv. mašo zanjo smo obhajali v sredo, 24.4.2013 v kapeli sv. Mihaela v Rookwoodu. Marija počiva na starem slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. (Dopolnjeno poročilo.)

MIRO KANCILJA je umrl v bolnišnici v Gosfordu, NSW, 12.4.2013. Rodil se je v Kamniku 20.6.1948. V Avstralijo je družina prišla 19.4.1981. Miro zapušča ženo Metko, sina Uroša in hčer Kathy, vnuke Joshua, Meghan in Daniela, v Sloveniji pa brata Slavka in družino. Hči Saša in vnuk Rhys sta že pokojna. – Pogrebni obred je opravil anglikanski pastor v anglikanski cerkvi v Ourimbahu, NSW, 10.5.2013, nato je bil pokojnik upepeljen.

JOŽE MUC je umrl 17.6.2013 v Sacred Heart Hospice-u v Darlinghurstu, NSW. Luč sveta je zagledal 1.3.1936 v Vidošičih, župnija Metlika. Po poklicu je bil izdelovalec zavor. V Avstralijo je prišel leta 1964 ali 1965. Poročen je bil z Anico Nemanič, domačinko iz Vidošič, ki je sedaj že pokojna. Jože zapušča hčerko Kathy z možem Gregom, sina Michaela, vnuka Gabriela in Daniela, svakinjo Marijo Baša z možem Vladom in njeno družino, v Sloveniji pa dve





Marija Godec in Gizela Špiclin sta pripravili domače pecivo; Jenny Stariha Blessing in Olga Konda: Juha vas bo pogrela! Angela Trstenjak in kuharice Olga Konda, Danica Petrič, Stefania Sprajcer.

sestri in sorodnike. V bolezní je prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo v kapeli Srca Jezusovega na pokopališču v Rookwoodu in pogreb na slovenskem delu pokopališča v ponedeljek, 24.6.2013, je vodil krajevni duhovnik.

MARJAN BREZOVNIK je umrl 1.7.2013 na svojem domu v Luddenhamu, NSW. Rodil se je 5.7.1951 v Bočni v Savinjski dolini. Po končanih šolah se je izučil za mehanika in prišel 21.6.1974 v Avstralijo. Poročen je bil z Milico, r. Andačić. Marjan poleg žene Milice zapušča hčer Snežano Mary z možem Dominicom Galea, hčer Moniko s partnerjem Markom Barbaričem, sina Mariana, vnuke Jacoba, Ann Dee, Taja in Leona, doma v Sloveniji pa mamo Marijo ter sestri Štefko Janža in Bredo Lakner in njeni družini. Marjan, Milica in družina so dejavni člani našega občestva pri Sv. Rafaelu, redno smo se srečevali ob nedeljah in praznikih in ob drugih priložnostih, prav tako na Slovenskem društvu Sydney. V težki bolezni so mu domači skrbno stregli in prijatelji so ga radi obiskovali. Prejel je zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu ob zelo veliki udeležbi rojakov in prijateljev v petek, 5.7.2013, ravno na pokojnikov rojstni dan. Marjan počiva na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

ALOJZIJA GOSAK je umrla 23.6.2013 v Yeppoonu, QLD. Doma je bila iz vasi Krašči v župniji Pertoča, kjer se je rodila 2.7.1929. Poročena je bila z Jožetom Gosakom, ki je že pokojni. Alojzija zapušča hčerki Greto in Mileno. V bolezni je prejela zakramente. – Pogrebno sv. mašo so obhajali 26.6.2013 v cerkvi Srca Jezusovega v Yeppoonu (župnija Capricorn Coast, škofija Rockhampton, QLD). Pokopana je na pokopališču Emu Park, QLD. – Hvala Greti in Mileni za sporočilo in za darovane sv. maše. Njuna mama nam je večkrat pisala v Merrylands in poslala darove za sv. maše za pokojnega moža in očeta Jožeta in za svoje najdražje.

JOŽEF BLAŽIČ je umrl v Wollongongu 1.8.2013. Rojen je bil 4.4.1922 v Noznem v Goriških Brdih, župnija Kožbana. Zapušča ženo Zorko, otroke Zorana, Mary in Roba, vnuke Michaela, Sonio, Sarah, Alysso, Lauro in Bena ter pravnuke Grace, Jamesa in Amelie, v Greystanesu pa sorodnico Milko Stanič in njeno družino. Sin Dušan je že pokojni. – Bogoslužje v kapeli za pokojnega Jožefa in pogrebni obred na pokopališču Lakeside – Kanahooka je vodil Fr George Condookala iz Wollongonga v četrtek, 8.8.2013.

VLADO BAŠA je umrl v Arncliffe 2.8.2013. Bil je poklicni vrtnar v pokoju, rojen 17.5.1933 v Bubnjarcih na Hrvaškem v župniji Žakanje (med Metliko in Karlovcem). V Avstralijo je prišel konec leta 1958. Poročen je bil z Marijo Nemanič, ki je doma iz bližnjih Vidošič pri Metliki. Poleg žene zapušča sina Johna z ženo Grace ter vnuka Rachel in Anthonyja. Zadnja leta je nosil križ bolezni, vendar jo je vdano prenašal, nikoli ni potožil. V bolezni je tudi prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo v četrtek, 8.8.2013, v župnijski cerkvi sv. Frančiška Ksaverija je namesto odsotnega župnika vodil Fr Emanuel de Santiago, župnik župnije Brighton-le-Sands. Vlado počiva na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

JOŽE RENKO je umrl v nedeljo, 4.8.2013 v bolnišnici Mona Vale. Rojen je bil 19.1.1928 v vasi Brdce v župniji Ilirska Bistrica. Bil je kmet – farmar, poročen z Antonijo, r. Primc. Poleg žene zapušča hčer Miro z možem Paulom, hčer Caroline z možem Neilom, hčer Jenny z možem Billom, vnuke Patricka, Margot, Christopherja, Grace, Austina in Conrada, v Sloveniji pa sestro Marijo in njeno družino. Oba, Jože in Antonija sta redno prihajala k bogoslužju in sodelovala v župniji. Jože je v bolezni je prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo 9.8.2013 v cerkvi Srca Jezusovega v Mona Valu in obred je vodil kaplan p. Dariusz Basiaga, salvatorijanec, p. Darko je somaševal. Sv. maše in pogreba se je udeležilo kar nekaj naših rojakov, zlasti okoliški in tisti, ki so doma iz njegovega domačega kraja in okolice. Otroci in vnuki so se ganljivo poslovili od pokojnega. Jože počiva na pokopališču Mona Vale.

p. Darko in p. Valerijan

ZAHVALA

Vsem znancem in prijateljem, ki so nam stali ob strani in nudili tolažbo ob izgubi mojega moža **JOŽETA RENKO** in očeta najinih otrok: Mirke, Caroline in Jenny in njihovih družin.

Jože nas je zapustil 4. avgusta 2013 in odšel k večnemu Očetu, kjer ni bolečin. Nam je ostala praznina, toda ohranjamo spomine nanj. Oče in mož Jože je bil naš, del našega življenja. Ostali bodo spomini in nasledniki, ki jih je zapustil: otroci in pa vnuki Patrick, Margot, Christopher, Grace, Austin in Conrad.

Antonija Renko ter hčerke z družinami

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Praznovanje 22. obletnice samostojnosti Republike Slovenije smo imeli v nedeljo, 23. junija 2013 popoldne. Naša patra Valerijan Jenko in Darko Žnidaršič sta darovala sveto mašo za vse padle v vojni za slovensko samostojnost. Mašo smo imeli ob 11.30 dopoldne. Ker maše zaradi slabega vremena nismo mogli imeti pri kapeli Marije Pomagaj, smo jo imeli v dvorani Slovenskega društva. Zbralo se nas je lepo število in sv. maša je potekala mirno in v zadovoljstvo vseh. Po maši je bilo kosilo za vse udeležence. Naši kuharji in kuharice so bili zelo zaposleni, saj so morali pripraviti hrano za najmanj 150 ljudi. Hvala Bogu, hrane ni zmanjkalo. Čestitamo jim za okusno hrano in odlično postrežbo. Ansambel Alpski odmevi je začel igrati ob dveh popoldne in so igrali do šestih. Med tem smo imeli program od pol treh. Začeli smo s himnama Slovenije in Avstralije, ki jo je zapel in zaigral Štefan Šernek ml. iz ansambla Alpski odmevi. Nato je predsednik Štefan Šernek pozdravil vse goste in vse navzoče: patra Darka in Valerijana, potem častnega generalnega konzula Republike Slovenije Alfreda Brežnika z ženo Jeni, Marijo in Emila - predsednica kluba Tivoli iz Newcastlea, Tanjo Smrdel - voditeljico in napovedovalko na slovenskem programu Radia SBS, Martho Magajna – predsednico HASA NSW iz Merrylandsa, Jožico Koštrica - zastopnico veleposlaništva iz Canberre, Jožeta Koštrica - zastopnika Slovenskega kluba Canberra, Simona in Matejo Koštrica, Katerin Koprivec iz Wollongonga, Ano Šernek - odbornico, delavko in organizatorko pri SDS, Danico Petrič, Zoro Johnson in Laro Cernetič in partnerja iz Slovenije.

Sledil je program. Častni generalni konzul Republike Slovenije g. Alfred Brežnik AM je spregovoril o zgodovini svobodne Republike Slovenije (**foto desno**). Nato je Danica Petrič recitirala Slavo Slovencem,



Domovina naša je svobodna.

Mateja Koštrica je zapela pesem Za Slovenijo živim. Zora Johnson je recitirala Lepa je dežela naša in Srečno, mlada Slovenija. Katerin Koprivec je zapela Vera v ljubezen, Simon Koštrica je na harmoniko zaigral, Mateja Koštrica pa je še zapela V dolini tihi. Po bučnem aplavzu publike je moral Simon zaigrati še dve poskočni. V dvorani je bilo veliko navdušenje.

Za konec programa je

Katerin Koprivec zapela Za tvoj rojstni dan, po želji navzočih pa še eno pesem, ljudje pa bi želeli še več. Bili smo presenečeni in navdušeni nad našimi mladimi nastopajočimi Slovenci, ki so tako nadarjeni za petje in igranje. Starejši moramo biti ponosni na našo tretjo generacijo. Čestitamo!





Predsednik Štefan Šernek se je zahvalil vsem nastopajočim in občinstvu. Naredili smo nekaj fotografij naših nastopajočih, g. Brežnika in Ane Šernek, seveda pa tudi predsednika.

Skoraj neverjetno je, da je naš g. Alfred Brežnik v Slovenskem društvu Sydney zadnjič zastopal Republiko Slovenijo kot častni generalni konzul. Tri dni za tem je bil razrešen obilnega dela. SDS se mu zahvaljuje za ves trud in delo, ki ga je naredil za nas Slovence. Zahvaliti se moram gospe Ani Šernek (**fotografija desno ob njenem rojstnem dnevu**) za skrb in delo ob okrasitvi naše kapelice Marije Pomagaj in notranjost kluba s cvetjem ob oltarju. Zahvala tudi gospe in gospodu Truden za njuno skromno in pridno delo, ko skrbita za lepoto kapelice in okolico našega lepega doma SDS. Pristrčna hvala. Po končanem programu je bil ples do šeste ure zvečer.

Potovanje z avtobusom na South Coast

Člani in prijatelji SDS smo 29. junija 2013 ob osmih zjutraj odpotovali iz Slovenskega društva Sydney po Princes Highwayu proti Wollongongu. Za potovanje se je odločilo kar 56 članov. Ustavili smo se na Bulli Look Out; izvrstna panorama, čeprav smo imeli deževno vreme. To nas ni ustrašilo, ampak smo šli pogumno



naprej. Naš voznik Marjan Cesar nas je previdno vozil. Ustavili smo se na Bulli za tri četrt ure, popili kavo in whisky, pa še kaj drugega. Bili smo v lepi novi restavraciji s čudovitim razgledom po Wollongongu in okolici. Predsednik Štefan je rekel našim turistom, da če moliš, govoriš z Bogom. Pa sem prosil Boga za lepo vreme med potovanjem na South Coast in sem slišal, da je malo zakašljaj.

Mirno smo potovali naprej.

Prišli smo v Wollongong in se peljali po mestu in ob plaži. Nato smo se odločili, da gremo pogledat Budov tempelj in res smo prišli na pravo mesto. Parkirali smo avtobus in počasi prihajali v tempelj. Res smo videli nekaj velikega in čudovitega. Velike zgradbe, muzeje, oltarje z njihovimi svetniki, restavracije in še mnogo drugega, tako da smo bili vsi zadovoljni, da smo se ustavili tukaj.

Nadaljevali smo potovanje, saj je bila ura že čez poldne. Naslednji postanek je bil pri Slovenskem



društvu Figtree v Wollongongu. Vprašali smo jih, če nam lahko pripravijo kosilo in res so nas podpredsednica Ema in člani Slovenskega društva Figtree pričakali s kosilom, ker predsednika Ivana Rudolfa ni bilo zaradi dopusta v Sloveniji. Ko sem vstopil v klub, sem vse pozdravil in rekel, da so Slovenci iz SDS prišli obiskat Slovence v Figtree. Prinesli smo jim deževno vreme, pa tudi veselje, glasbo in ples. Za nas in za njihove člane je bila pripravljena odlična hrana in imeli smo prijetno skupno kosilo. Hrane in pijače je bilo dovolj, čeprav so bila naša grla suha.

Dvorano smo skoraj napolnili. Srečali smo se s starimi prijatelji in znanci in po domače poklepetali. Po kosilu pa se je začelo rajanje, saj smo s seboj pripeljali našega harmonikarja Lojzeta Gominška. Začelo se je petje, ples - polno veselja in zadovoljstva. Lepo je bilo, da smo se to popoldne srečali z rojaki Slovenci iz Wollongonga in okolice. Posneli smo nekaj fotografij vseh navzočih in njihovega kluba, da nam bo ostal trajen spomin, kako so Slovenci obiskali Slovence. Še enkrat se zahvalim gospe Emi za sprejem in odlično kosilo, pa tudi vsem našim rojakom na South Coast v Wollongongu.

Seveda pa ura teče in nič ne reče. Odločiti smo se morali, da se vrnemo nazaj v Sydney in v naše prelepo Slovensko društvo, ki je last članov in Slovencev v Sydneyu. Poslovili smo se drug od drugega in naš avtobus je bil pripravljen, da se vrnemo domov. Prisrčna zahvala našemu vozniku Marjanu Cesarju, da nas je previdno in srečno pripeljal nazaj v SDS. Zahvaljujem se vsem udeležencem tega potovanja za sodelovanje in razumevanje. Naslednje potovanje bomo organizirali, ko bo bolj toplo. Obvestili vas bomo, kdaj in kam bomo potovali.

Slaba novica za nas Slovence je, da smo izgubili naš SBS v slovenskem jeziku. Sedaj imamo na voljo samo eno uro in to ob petkih ob petih popoldne. Veliko ljudi mi pravi, da sploh ne morejo poslušati slovenske oddaje. Odgovorim jim, da morajo kupiti digitalni radio ali televizijo, potem pa bodo lahko ob petkih slišali slovensko oddajo na digitalni televiziji Radio SBS 3. Nekdo mi je rekel, da je kupil digitalni radio. Enkrat ga je slišal, drugič pa ni več delal. Seveda, ko kupite najcenejši kitajski model, potem pa se pokvari! No, vidite, prej ni bilo veliko zanimanja za radio v slovenskem jeziku. Spraševal sem rojake: Ste poslušali našo oddajo. Ne! Saj smo te novice že slišali prejšnji teden po televiziji. Pa sem moral biti tihi. No sedaj pa radio posluša še pol manj ljudi. Taki smo Slovenci. Raje podpiramo tuje klube, samo slovenskih ne. Mi, Slovenci v NSW, imamo sedaj lastne



Na SDS smo pekli kostanje.

klube, ki so last slovenskih članov: Slovensko društvo Sydney, Planica Figtree in klub Tivoli v Newcastle.

Plesi in prireditve pri SDS

V nedeljo popoldan, 4. 8. 2013, od dveh do šestih: igrali so The Masters. V nedeljo, 18. 8. 2013, od dveh do šestih: igrali Thirolian Echoes, na očetovski dan 1. 9. 2013 popoldan od dveh do šestih: Kulturni program se je začel ob pol treh, za ples in zabavo je poskrbel ansambel Alpski odmevi.

Štefan Šernek,
predsednik SDS in odborniki



HELENA IN ŠTEFAN ZADRAVEC
sta po 50 letih poroke zopet razrezala
torto. Čestitke ob zlatem jubileju!

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$5644: Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. \$3000: Triglav - Mounties Group. \$200: Slovensko društvo Sydney. \$100: M. Pajmond. \$60: Sv. Družina Adelaide. \$50: Alojz Semenič, Marija Bosnič, Les Boelckey, D & F Butinar, N. Palčič, Tereza Kaiser, Frank Bergoč, B & L Brodnik. \$35: Maria Kogovšek. \$30: Alojz Seljak, Olga Uljan. \$20: Cilka Ninkovič, Jože Kapušin, Maria Štemberger, Mirko Koder, Vida Kravos, Rudolf Durchar, Štefka Tomšič, Marija Penko, Marija Butkeraitis, Anna Zemljak, Katty Ogrizek, Irene Sinkenc. \$15: Otmar Verdenik. \$10: D & L Postružin, Anka Brgoč, Francka Wetzelj, Angela Dodič, Ivan Legiša, Franc Verko, Marija Spornjak, Emilia Jaksetič. \$5: Marija Novak, Jože Klement, Mimika Horvat. **ZA MISIJONE: \$50: Milka Stanič, N.N., N.N. (za Afriko), Liliana Brezovec. ZA ROMARSKI DOM NA SV. GORI: \$100: Paula Fabian. Za g. PEDRA OPEKA: \$400: N/N. BOG POVRNI VSEM DOBROTNikom!**

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

Martha Magajna



PRAZNOVANJE DNEVA NEODVISNOSTI RS IN PODELITEV PRIZNANJ ZASLUŽNIM SLOVENCEM LETA V KLUBU TRIGLAV

V nedeljo, 16. junija 2013, je bilo v Triglav Klubu praznovanje Dneva osamosvojitve Republike Slovenije, skupaj s podelitvijo priznanj zaslužnim Slovencev leta 2012. V dvorani se je zbralo veliko število članov in prijateljev in pri vratih sta jih po stari slovenski navadi s kruhom in soljo sprejela Stephanie Fabjančič in Daniel Šuber, oblečena v slovenski narodni noši. Oba sta člana tretje generacije mladih avstralskih Slovencev in požela sta veliko občudovanja.

Za razporeditev gostov je bila odgovorna Martha Magajna, katere ljubljanska meščanska narodna noša je prav tako vzbudila veliko pozornost. Veliko narodnih noš je bilo tudi med gosti in nastopajočimi, kar je še posebno oplešalo proslavo in ji dalo pravi slovenski značaj.

Po odličnem tridelnem kosilu se je začela proslava s slovensko in avstralsko himno, katere so zapele članice in član pevskega zbora "Južne zvezde",



Martha Magajna
v ljubljanski narodni noši.



Mateja in Simon Koštrica



Katelin Koprivec



Nick Lalić MP NSW



Stephanie Fabjančič
in Daniel Šuber.



Slovenske narodne noše na proslavi.

nakar so navzoče pozdravili: predsednik Triglava Peter Krobe, veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažic, član parlamenta NSW g. Nick Lalić MP in Kevin Ingram, predsednik klubske skupine Mounties, v katero sedaj spada Triglav Klub. Kulturni program, ki je sledil nagovorom, je vodil Branko Fabjančič, sodelovale pa so "Južne zvezde", pevka iz Wollongonga Katelin Koprivec in mlada pevka iz Canberre Mateja Koštrica, ki jo je spremljal njen brat - harmonikaš, Simon Koštrica.

BALINARJI TRIGLAVA

V nedeljo, 9. junija 2013, so se na polno zasedenih baliniščih Triglav kluba zbrali balinarji iz Slovenskega društva Sydney, Kluba Planice Wollongong in kluba Triglav, da bi se pomerili v celodnevem tekmovanju za pokal slovenskega narodnega dne. Izžrebane ekipe so bile pomešane, kakor je žreb določil, sestavljene iz pripadnikov različnih klubov in različnih spolov. Klub je za prve štiri ekipe zmagovalcev pripravil lepe nagrade in prejeli so jih - prvo mesto: Toni Uršič in Tereza Dulisse (Triglav Klub) in Mirko Kalac (SDS). Drugo mesto so zasedli: Luciano Brentin in Toni ter Connie Saija (vsi Triglav Klub). Tretje mesto so zasedli: Marica Furlan in Lojze Magajna (oba Triglav Klub) in Jože Železnik (Planica Wollongong).

Zadnje čase imamo veliko več balinarjev na triglavskih baliniščih. Balinarska tekmovanja so vsako sredo in vsako nedeljo popoldne od 12.30 do 5.00; ob nedeljah je poleg balinanja tudi skupna večerja. Izjema so samo nedelje, ko je v klubu slovenski ples, takrat smo prenesli balinarsko tekmovanje na soboto, tako, da navdušeni balinarji niso prikrajšani za tekmovanje. Prihaja precej balinarjev tudi iz drugih klubov, ker jim je všeč



Prvo mesto: Toni Uršič, Tereza Dulisse in Mirko Kalac ter predsednik Peter Krobe.



Tekmovalci iz Planice Wollongong.



Tekmovalci iz SD Sydney.



Triglavski balinarji v novih uniformah.



Zmagovalci na tekmovanju 'Triglav Independence Cup'.

Triglav klub, prijetno in prijazno vzdušje in disciplina pri tekmovanjih. Ob vsakem tekmovanju je na razpolago tudi brezplačna kava ali čaj s pecivom ali piškoti, klub pa tudi veliko prispeva k ceni nedeljskih večerij, tako, da večina balinarjev plača samo simbolično ceno \$6.00 za nedeljsko balinanje z večerjo. V sedanjem hladnem zimskem času so na razpolago tudi plinske peči za gretje, tako, da balinarjev in obiskovalcev ne zebe, ko posedijo ob mizah pri baliniščih ali v urejenih družabnih odprtih prostorih na notranji terasi pri otroškem igrišču. Dobrodošel je vsak in vsi !

ZOFIJA ŠAJN je slavila 87 let

Sredi meseca julija smo v klubu skupaj z družino Šajn iz Leppingtona proslavili 87. rojstni dan mame Zofije. Danilo in Zofija Šajn spadata med ustanovne člane Kluba Triglav in njun delež pri delu za rast in razvoj kluba je neizmeren. Zofija je bila večkrat odbornica kluba in je bila skupaj s svojima otrokoma, Joškom in Danico, vedno udeležena pri delu in organizaciji klubskih aktivnosti, pa naj bo to pripravljanje hrane in postrežba, pikniki, proslave, zabave, šole in

šolske prireditve, pri katerih sta otroka igrala in pela, kot tudi nastopala v igrich. Zofijin lepi glas je tudi pritegnil druge ženske k sodelovanju v mešanem pevskem zboru Triglav, ki je na žalost trajal le krajši čas. Danilo je s svojimi stroji in rokami odgovoren za vse betonsko delo v temeljih in okolici kluba. Vsa leta sta bila tudi člana balinarske sekcije, sedaj pa Zofija še vedno rada balina, kadar je vreme dobro in sklepi gibčni, medtem, ko so Danila dolga leta trdega dela ustavila, da ne more več balinati, še vedno pa rad pride ob nedeljah na balinišča, da bi spodbujal rojake in stare prijatelje, s katerimi so prebili toliko veselih ur na baliniščih.

V krogu otrok, vnukov in prijateljev smo Zofiji pripravili majhno slavlje s toplimi željami, da bi ljubi Bog dal obema še mnogo zdravih in srečnih let med nami.

Tedenski program kluba Triglav je precej poln in pisan. Tako se zbirajo člani – ali članice vsak ponedeljek k uri lahkotnega razgibavanja Tai-chi, ki pomaga proti bolečinam revmatizma. Vsak torek in četrtek napolnijo klub navdušenci binga, vsako sredo in vsako nedeljo popoldne se na baliniščih kluba zberejo balinarji, po eno nedeljo v mesecu je v klubu slovenski ples, drugo nedeljo pa je družinski dan, ko se zberejo številne družine z otroki in se zabavajo na igrišču, gumijastem gradu, pri poslikavanju obrazov in čarovnjah čarovnika. Ob petkih zvečer pa bogata loterija osreči marsikaterega člana s paketi mesa ali kuponov, s katerimi si srečni dobitniki plačajo večerjo ali pijačo, ali pa

Zofija in Danilo Šajn z družino in prijatelji.





Provincial pater Stane Zore,
predsednik Triglava g. Peter Krobe,
p. Darko in p. Valerijan v klubu Triglav.

si kaj izberejo iz razstavnih omar. Vsak zadnji petek v mesecu pa so poleg rednih paketov mesa na razpolago tudi praktične nagrade, kot so TV, električni aparati, darilni hamperji in drugo. Zadnji petek v mesecu juliju je Martha Magajna imela srečo, da je bila njena številka izžrebana za digitalno televizijo, kar bo – med drugim – tudi olajšalo poslušanje slovenskih radijskih oddaj na Radiu SBS 3, kanal številka 39.

OBISK PATRA PROVINCIALA

V začetku meseca avgusta nas je v Klubu Triglav obiskal provincial slovenske frančiškanske province pater Stane Zore skupaj s patrom Darkom in patrom Valerijanom. Predsednik kluba Peter Krobe jim je ob tej priložnosti izročil ček za \$3.000, prispevek kluba Triglav za revijo Misli, ki jo za slovensko skupnost v Avstraliji urejmeta pater Ciril A. Božič in laiška misijonarka Marija Anžič v verskem in kulturnem središču sv. Cirila in Metoda v Kew v Melbournu.



Zmagovalci in
dobitniki priznanj
za njihovo
zaslužno delo
v letu 2012
skupaj z odborniki
Kluba Mounties
in Kluba Triglav.



P. Valerijan in Kevin Ingram.



Sodelavke HASA NSW.



Martha Magajna je zadela televizijski
sprejemnik v Klubu Triglav.



Pevski zbor Južne zvezde in Peter Krobe.



Sprejem gostov pri vratih.

PISMO PREDSEDNIKU TRIGLAVA

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE
Št. 13/4110; Datum: 12. 4. 2013

Gospod Peter Krobe
Predsednik
TRIGLAV – Mounties Group
80-84 Brisbane Rd
St. Johns Park NSW 2176

Spoštovani gospod Krobe,

Lepo in spodbujajoče je bilo slišati besede gospoda Grega Pickeringa, Chief Executive Officer Mounties Group, na radijskem program SBS, ko se je pogovarjal z urednikom Lentijem Lenkom, da bo *Triglav ostal slovenski klub bolj, kot kdaj koli*.

S temi besedami je bilo povedano vse. Ustanovnim članom kluba Triglav (pred 42 leti), sedanjemu odboru in članom, ter Tebi osebno, mora ta nova povezava z Mounties Group biti v izjemno zadoščenje. In pravilno je tako, dovolj ste se vsi trudili.

Zato, Tebi, odboru in članom moje iskrene čestitke za ta velik uspeh!

Dokazali ste, da vkljub težavam v katerih se v raznih etničnih klubih, predvsem zaradi staranja in umrljivosti prve in že

tudi druge generacije članstvo zmanjšuje in je sam obstanek ter preživetje le-teh večkrat nemogoč, da so pa tudi druge možnosti in pota. Vaša ideja, že pred nekaj leti, o združitvi s Panthers klubom, pri mnogih rojakih ni bila najbolje sprejeta. Vi ste vztrajali in vzdržali. Ta zdaj nova povezava je rezultat vaših večletnih izkušenj poslovanja s klubi, dobrega poznavanja multikulture Avstralije in slovenske skupnosti. Pridnost in angažiranost vas vseh za ohranitev in podporo slovenski skupnosti in njenim potrebam, je pa prav gotovo vaš največji uspeh in nagrada za vaše delo in vztrajnost.

Verjamem in popolnoma razumem, da partnerji iz Mounties Group pričakujejo in želijo vse večje sodelovanje slovenski skupnosti, zato tudi njihova naklonjenost. Upam, da vam bo /nam bo uspelo pridobiti novih članov, predvsem družin, in tako upravičiti njihovo naklonjenost – kar pa ne bo lahko. Z najboljšimi željami za uspešno in dolgoletno rast kluba TRIGLAV in dobrobit vseh članov, vas vse prav lepo pozdravljam,

Alfred (Fred) Brežnik AM
Častni generalni konzul

SLOVENSKO DRUŠTVO ST. ALBANS

mnogo se jih je že poslovilo od nas... Naša največja naloga je, pridobiti mlade člane in odbornike. To je še edino upanje, da bo donela slovenska pesem in beseda v Avstraliji.

Imeli smo občni zbor.

Predsednik Mario Jakin je pripravil poročilo 2012 – 2013. Klub je uspešno deloval. V novem odboru so: predsednik Mario Jakin, podpredsednik Slavko Blatnik, tajnik Grahame Lobley in Gusti Vinko, odborniki pa so: Mimika Blatnik, Fanika Maver, Milica in Janko Dular in Rafko Križman. Na koncu sestanka so nas kuharice postregle z dobro malico. Predsednik Mario Jakin se je prav lepo zahvalil staremu odboru in zaželel uspeha novemu. Prav tako tudi podpredsednik Slavko Blatnik, ki je izrazil željo, da bi bili plesi in pikniki dobro obiskani tudi v prihodnje. Za doživljenjska člana društva sta bila imenovana Frančiška Maver in Avgust Vinko. Oba sta zaslužna in dolgoletna člana kluba. Čestitke obema!

V nedeljo, 1. septembra 2013, smo praznovali očetovski dan. Otroci in očetje, ki so člani društva, so imeli kosilo zastoj.

Gusti Vinko



V soboto, 13. julija 2013, smo imeli kolino in ples. Obisk je bil zelo dober. Postregli smo čez 90 gostov. Imeli smo krvavice, ki so na našem društvu že tradicionalne. Pripravi jih vsako leto Slavko Blatnik in neutrudni člani. Naredili so nad 200 krvavic. Vseh je zmanjkalo. Naše pridne gospodinje so pripravile tudi veliko peciva in drugih dobrot. Tudi bar se je dobro obnesel. Imeli smo slovensko vino traminac in laško pivo. Za veselo popoldne je poskrbel ansambel Plave noči s pevko Evelin Kojc. Zabavali so nas do 7. ure zvečer. Prav lepa hvala! Kljub vsemu temu pa si postavljamo veliko vprašanje: Kje je mladina? Lansko leto smo imeli v odboru nekaj mladih članov. Na žalost letos nimamo nobenega. Prva generacija je stara,





p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
e-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202

V juniju 2013 je bil p. Ciril za dobre tri tedne v Sloveniji. Nekaj dni je preživel med brati v samostanu na Sveti Gori, kjer so imeli duhovno srečanje duhovniki njegovega letnika (posvečeni leta 1980). Srečanje je vodil upokojeni koprski škof zlatomašnik msgr. Metod Pirih. Drugo soboto v juniju je imel poroko nečaka Toniya, tretjo krst hčerke nečaka Gašperja, pa zvrstilo se je srečanje ob 40. obletnici maturantov, praznovanje maminih 90 let, patrovih bližajočih se 60, maša na Brezjah, somaševanje v kloštrski cerkvi v Novem mestu, na pogrebu mame sošolca župnika Franca Godca v Žužemberku, v domači župniji Stopiče za župnika ter na župnikovem pogrebu in še zadnjo nedeljo maševanje z novomeškim škofom msgr. Andrejem Glavanom na birmanski slovesnosti v Stopičah.

V Kew je vse delo lepo utečeno vodila misijonarka Marija Anžič ob pomoči patrov iz Box Hilla, za kar smo njej in njim zelo hvaležni. **DRUŽINSKO KOSILO** na tretjo nedeljo v juniju sta ga pripravila Vera in Stojan Brne, Anton Urbas ter društvo svete Eme pod vodstvom Olge Bogovič. Prav tako pa sta Stojan in Vera pripravila pojedino po praznovanju slovenskega dneva državnosti, ki smo ga praznovali v nedeljo, 30. junija 2013, najprej v cerkvi ter po maši na prostoru med cerkvijo in domom matere Romane, kjer smo izobesili zastave Avstralije,

Slovenije in Evropske zveze ter zapeli vse tri himne in dodali molitev za domovino v slovenščini (p. Robert in celotno občestvo), za Avstralijo v angleščini (p. Theo) ter za ves svet (p. Germano v italijanščini). Tudi to je navdihnilo p. dr. Roberta za komentar na radiu Ognjišče z naslovom Plapolanje slovenske zastave, ki ga objavljamo v teh Mislih, objavili pa so ga tudi v Argentini. Iskrena zahvala Stojanu in Veri ter vsem, ki se skozi vse leto trudite pri različnih opravilih za dobrobit našega skupnega življenja. Somaševanje na zadnjo nedeljo v juniju je vodil pater dr. Robert Bahčič, z njim pa so bili še p. Theo iz Box Hilla, p. Germano Ferraro ter p. Ciril.

ŽEGNANJE - praznik zavetnikov naše cerkve, svetih bratov Cirila in Metoda, praznujemo na prvo nedeljo v juliju. Njun god je 5. julija. Letos mineva 1150 let od njunega prihoda v slovenske dežele. **Slovesnost v cerkvi je v nedeljo, 7. julija 2013, vodil p. Janez Tretjak iz Adelaide.** Glasbenik **Branko Kojc** pa je zopet odlično poskrbel, da so nam po maši v dvorani veselo zaigrali in zapeli naši glasbeniki. Hvala! Pater Janez se



po 33 letih dela med rojaki v Južni Avstraliji vrača v Slovenijo, tako smo imeli ta dan priložnost, da smo ga pozdravili, se mu zahvalili, se poslovili ter mu zaželeli vse dobro v domovini. V času odsotnosti p. Janeza je bil v Adelaidi p. dr. Robert Bahčič.

ZAHVALA: Ob prazniku naših zavetnikov cerkve in misijona svetih bratih Cirilu in Metodu je prav posebna priložnost, da se duhovni pastir pater Ciril in misijonarka Marija Anžič zahvaliva celotnemu občestvu za vso skrb in ljubezen, ki jo dajete letos že 45. leto tej naši cerkvi in poslanstvu slovenskega misijona med vami. Bog, ki pozna dobroto vsakega srca, naj Vam naklanja še naprej obilje svoje milosti. **DRUŽINSKO KOSILO** tretjo nedeljo v juliju, 21. julija, je pripravila skupina pod vodstvom Majde Brožič. Med kosilom je glasbenica in avtorica **Katarina Vrisk predstavila svoje delo Antologija slovenskih glasbenikov v Avstraliji.**

Na god sv. Ane in Joahima smo darovali sv. mašo za pokojnega patra Bazilija ob 16. obletnici njegove smrti.

V nedeljo, 4. avgusta 2013, je bil med nami v Kew provincialni minister slovenskih frančiškanov, pater STANE ZORE. Ob 10. uri je daroval sveto mašo. Po maši je bilo srečanje in pogovor z njim v dvorani o novih izzivih ter o novi vlogi doma matere Romane kot hostela. **Pater provincial je tokrat prišel v Avstralijo, da je spremljal domov v Slovenijo patra Janeza Tretjaka iz Adelaide, ki se je zaradi zdravstvenih razlogov za stalno vrnil v domovino.** Pater provincial je bil med nami v Melbourneu nekaj dni, potem je potoval še v Sydney in Wollongong ter nato v Adelaido, kjer je bilo v nedeljo, 18. avgusta 2013, slovo od patra Janeza.

Slovesni in zapovedani praznik MARIJINEGA VNEBOVZETJA – veliki šmaren v četrtek, 15. avgusta 2013. Praznična sveta maša z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji je bila že vigilna maša v sredo zvečer ob 7. uri ter na sam praznik, v četrtek, ob 10. uri dopoldne.

Se je pa očitno pokazalo, da zvečer naši ljudje ne morejo več na pot.

V nedeljo, 18. avgusta 2013, je daroval sv. mašo v Kew p. dr. Cormac Nagle OFM iz Box Hilla. Pater Ciril in Marija sta bila od četrтка popoldne naprej v Adelaidi, da sta urejala s patrom provincialom in p. Janezom vse za prevzem vodstva slovenskega misijona Svete Družine v Adelaidi. Na veliki šmaren smo se ob 5. uri popoldne srečali na škofijskem dvorcu z adelaidskim nadškofom dr. Philipom E Wilsonom DD JCL.

Pater Janez Tretjak je imel v nedeljo, 18. avgusta 2013, slovo, saj sta v ponedeljek, 19. avgusta, odpotovala skupaj s provincialnim ministrom p. Stanetom Zoretom v Slovenijo. Slovenski misijon svete Družine v Adelaidi bo tako po odločitvi vodstva Slovenske frančiškanske province Sv. Križa iz Ljubljane oskrbovan in upravljan iz Melbournea. Pastoralni ekipi patra Cirila A. Božiča in laiške misijonarke Marije Anžič se bo v Kew kmalu pridružil še **pater David Šrumpf**, ki ga vodstvo slovenske frančiškanske province pošilja med nas. Pater David in pater Ciril bosta tako skupaj skrbela za rojake v Viktoriji in Južni Avstraliji, seveda še naprej ob veliki pomoči pastoralne sodelavke, laiške misijonarke Marije Anžič, ki ji je že tudi adelaidski nadškof dr. Philip Wilson sprejel med pastoralne sodelavce njegove nadškofije. Pater David je že vložil vse potrebne dokumente in formularje za pridobitev avstralske vize in bo prišel med nas takoj, ko bo dobil vizo. Vsi trije bomo imeli stalno bivališče v Baragovem domu v Kew in bomo od tukaj skrbeli tudi za slovensko občestvo v Južni Avstraliji, kakor je to delal pred 40 in 50 leti pater Bazilij. **Slovenski misijon in cerkev Sv. Družine v Adelaidi je na naslovu: 51 Young Avenue, West Hindmarsh SA 5007. Sedaj ima novi poštni naslov: PO Box 156, WELLAND SA 5007.**

Novi E-mail naslov za Adelaido je:
slomission.adelaide@gmail.com

Za telefonski pogovor pa je seveda potrebno klicati v Melbourne – v Kew na številko 03 – 9853 7787 ali na mobilni p. Cirila 0412 555 840 ali mobilni Marije na 0499 772 202.

Hvaležni smo Bogu in Sveti Družini za vseh 33 let, ki jih je p. Janez daroval avstralski Sloveniji v Južni Avstraliji. Veseli smo, da smo ga imeli tudi med nami v Melbourneu za letošnje žegnanje v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu ter se mu zahvalili in se od njega poslovili. Tudi v teh, za njega težkih dneh slovesa, mu bomo ob strani in mu izročili molitve in dobre želje članov naših skupnosti iz Viktorije.

Pater provincial Stane Zore in p. Janez Tretjak sta se v torek, 20. avgusta 2013, srečno vrnila preko Dubaja na Dunaj in potem v Slovenijo. Pater provincial je sporočil: »Potovanje je potekalo zelo mirno in p. Janez je vse odlično prenašal. Po prvi prespani noči v Sloveniji se je prebudil ravno v svoj 68. rojstni dan. Voščimo mu vse najboljše. Nekaj časa bo najprej preživel pri bratu in svakinji v Šentjanžu pri Radljah 23, da si nekoliko odpočije in aklimatizira spet na Slovenijo.«



Na zadnjo nedeljo v avgustu, 25. avgusta, smo kot skupnost teden dni prej **praznovali OČETOVSKI DAN**. Živih in pokojnih očetov in starih očetov, dedkov smo se v molitvi spomnili pri sveti daritvi. Učenci Slomškove šole pa so nam skupaj z učiteljicami, mamicami in očeti pripravili lep program v dvorani; zapeli so tudi moški cerkvenega zbora. Hvala vsem za mnoge trude in napore! Gospodinjam se zahvaljujemo za dobre, ki ste jih prinesle za skupno mizo. Hvala članicam Društva sv. Eme za postrežbo.

Popoldne isto nedeljo je bila v katedrali svetega Patrika v Melbournu MAŠA NARODOV: ob 2. uri popoldne rožni venec, nato pa sveta maša. Pri molitvi rožnega venca je že 25. leto sodelovala Anica Smrdel. Hvala Bogu, da se ji zdravje vrača. Tega se skupaj z nami veselijo tudi rožice na oknih in okolici Baragovega doma, za katere z možem Renatom tako zvesto skrbita. Pri petju lurške pesmi pa je sodelovala pevka našega zbora Helen Trinnick v lepi narodni noši in seveda z žametnim glasom, ki je napolnil prostorno katedralo. Z nadškofom dr. Denisom Hartom smo somaševali izseljenski duhovniki. Naše narodne noše, čeprav niso bile množične, so pa še vedno zelo zanimive za mnoge azijske in otoške narode, ki sedaj sestavljajo večino občestva maše narodov.

Radio 3 ZZZ je imel 25. avgusta v dvorani Baragovega doma po maši in programu v dvorani redno letno skupščino v dvorani Baragovega doma.

Pater Ciril je bil na redni letni **konferenci policijskih kaplanov na Victoria Police Academy** v Glen Waverley od 26. do 28. avgusta 2013. Chief Commissioner of Victoria Police Ken D. Lay APM mu je med slovesno večerjo v ponedeljek, 26. avgusta, podelil medaljo za njegovo 10-letno delo v policiji.

Tretjo nedeljo v septembru, 15. septembra, bo spet družinsko kosilo po deseti maši. Kosilo bo pripravila skupina



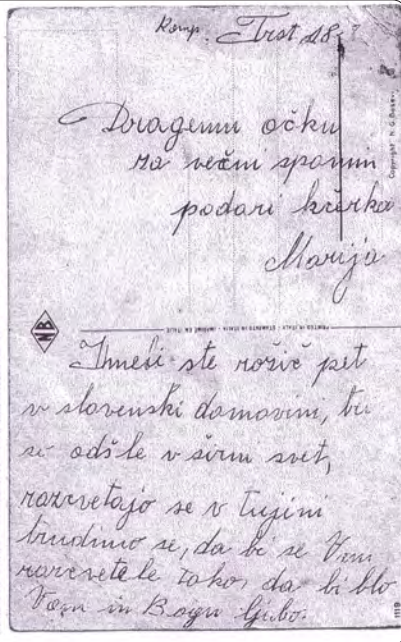
pod vodstvom Angelce Povh. **SLOMŠKOVA ŠOLA** pa bo imela pouk, kakor je to vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu ter še izredno po urniku. Zadnjo nedeljo v septembru, 29. 9., bodo imeli vaje vsi učenci, ki bodo potovali na koncert v Canberro.

V nedeljo, 22. septembra 2013, ko obhajamo tudi Slomškovo nedeljo, bomo imeli glavno praznovanje 45. obletnice blagoslovitve naše cerkve v Kew. Med nami bo pomožni škof v Melbournu msgr. Vincent Long Van Nguyen OFMConv, ki je prispel v Avstralijo kot begunec na čolnu. Slovesnemu praznovanju bomo pridružili tudi **praznovanje letošnjih zakonskih jubileantov.** Vsi, ki letos praznujete okrogle zakonske jubileje, Vas prosimo, da nam sporočite svoje udeležbo. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo.

39. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo letos v dvorani Slovenskega društva Canberra v soboto, 5. oktobra 2013, ob 4. uri popoldne. Iz Kew se bomo odpeljali z avtobusom v četrtek, 3. oktobra 2013, in se vrnili v nedeljo zvečer. Cena potovanja je \$650. V to ceno so vključeni: avtobusni prevoz, prenočišče za tri noči z zajtrkom in večerjo, vstopnina za koncert in večerja. Dobra družba je zagotovljena; na avtobusu ne bosta manjkala ne slovenska pesem ne harmonika.



**Čestitke
prizadevni
in skrbni
MARTI KRENOS
za dopolnjenih
mladostnih 80.
Na fotografiji z
možem Francem.**



Marija Stavar iz Melbourne je to podobico z dopisom poslala svojemu očetu domov iz kampa v Trstu leta 1951.

Mesec OKTOBER nas bo ponovno vabil tudi k skupni molitvi rožnega venca, mesec NOVEMBER pa k molitvam in svetim mašam za naše pokojne. Radi se jih spominjamo in tudi obiščimo bolne, ostarele, pomoči potrebne. Vsem nam se hitro približuje večer življenja na tem svetu, zato ne smemo biti 'nespametni oskrbniki' tega velikega daru, ki ga nam je dal Stvarnik.

ODŠLI SO OD NAS

MIRKO FREDERICK URŠIČ je umrl 22.05.2013 v bolnišnici John Fawcner Hospital v Moreland v Melbourne. Rojen je bil 03.03.1929 v Dutovljah staršema Ivanu in Mariji Uršič. Očeta so ubili med vojno. V Avstralijo je prispel 18.10.1949 skupaj z mamo in bratom Ivanom (umrl leta 2010). Kmalu so zaslužili dovolj denarja, da so kupili hišo na Commercial Road v Footscrayu, kjer so dogradili še stanovanja, v katere so se naselili slovenski migrantje. Marija pa je zanje tudi kuhala. Mirko se je poročil v cerkvi St. Therese's v Essendonu leta 1961 z Romo Caleo (rojena v Avstraliji italijanskima staršema v družini 11 otrok) in v zakonu so se jima rodili David, Angelina, Anita in Carolyne. Njegova zaposlitev je prerasla od delikatesnega trgovca do lastnika in menedžerja motela JD na Royal Parade v Parkville, kjer je temeljito prenovil motel in bil, če je bilo to potrebno, tudi kuhar. Rad je rekel: »It fills my heart when I see you eat.« V motelu Alexander Motor Inn v Parkville-u se po njem imenuje Fredricks Function Centre. Po upokojitvi leta 1990 je preživel veliko časa v ribarjenju ter med prijatelji v Triestino Club. Sin David je o njem dejal: »Oče je bil, bi lahko rekel, več dimenzionalen. Četudi je nosil diamantne prstane na vsakem prstu roke, se oblačil kot Berlusconi in vozil hitre automobile, ga ne bi mogel opredeliti kot 'showman-a'.« Pogrebno sv. mašo zanj sta darovala upokojeni melbournski pomožni škof in njihov družinski prijatelj msgr. Hilton Deakin ter župnik Tony Kerin v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights 28.05.2013. Sledila je kremacija in pepel bodo položili v spominski vrt ob cerkvi St. Therese's v Essendonu. Sožalje ženi Romi, sinu Davidu, hčerkam Angelini, Aniti in Carolyne ter njihovim družinam, ostalim sorodnikom in prijateljem.

MAKSIMILIJAN (MAX) PLEVNİK je umrl že lansko leto, 19.08.2012, na domu v Altoni North. Rojen je bil 06.10.1938 v Lovrencu na Pohorju.

Pogrebni obred je bil v Holy Bones na Victoria Street v Footscrayu, potem je bil kremiran. Njegov pepel so letos julija ponesli v Slovenijo, kjer so ga položili v grob matere Kristine Gradišnik roj. Plevnik. Maksimilijanov oče je bil Jože Podlesnik.

BERNARDA (NARDA) ZADEL roj. ČUŠ je mirno zaspala 11.06.2013 v Western Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 15.08.1938 v Podbežah pri Ilirski Bistrici. Z Alojzjem Zadelom, ki je bil doma iz iste vasi, sta skupaj pobegnili v Trst in se tam poročila 21.07.1956. V Avstralijo sta prispela skupaj z možem leta 1957 z letalom v Melbourne. Nekaj časa sta bila v kampu v Bonegilli. Narda je delala v tovarni tapet 20 let. Mož Alojz je umrl 03.06.2007. Pogrebno mašo za +Nardo je daroval domači župnik Fr. Jude Pirotta ob sodelovanju laiške misijonarke Marije Anžič 19. junija 2013 v cerkvi St. James the Apostle v Hoppers Crossing North, pokopana je na pokopališču Keilor v grob moža, kjer počiva tudi mama njenega moža Alojza, Ivanka Zadel, ki je umrla 19.10.1970. Sožalje sinu Ivanu in hčerki Nadi Brne z družinama, sestri Mariji Barba v Podbežah z družino ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

JERNEJ PODEVŠEK je umrl 21.06.2013 v bolnišnici Pallative Care v Frankstonu. Rojen je bil 26.09.1946 v Ljubljani. Poročen je bil z Doro roj. Troha. Pokopan je bil 28. junija na pokopališču v Sorrentu. Jernej je bil izvrsten električar in je v času p. Bazilija veliko postoril tudi v naši cerkvi v Kew ter v Baragovem domu. Sožalje ženi Dori, sinu Ivanu in hčerki Michelle z družinama.

JANEZ LAH je umrl 28.06.2013 v domu starejših Karana v Kew. Rojen je bil 17.09.1930 v Štrukljevi vasi na Notranjskem v družini šestih otrok, on je bil tretji. V Avstralijo je prispel leta 1960. Njegovo delo je bilo vzdrževanje prog tramvajev, zato je izredno dobro poznal mesto Melbourne. Z ženo Slavko in družino je živel v Kew. Nekaj svojih zadnjih let je preživel tudi v našem domu matere Romane. Rožni venec in pogrebna maša je bila 5. julija 2013 v župnijski cerkvi Srca Jezusovega v Kew. Molitev rožnega venca je v slovenščini vodila predsednica Slovenskega društva Melbourne Frances Urbas-Johnson, kateri je bil boter, pogrebno mašo je daroval župnik Fr. Michael Kalka. Pokopan je bil v mavzoleju na pokopališču v Kew. Sožalje ženi Slavki, hčerkama Mariji Lambrineas in Roxenne Zupan z družinama ter sorodnikom v Sloveniji.

EDDIE ROY VOGRIG je umrl 14.07.2013 v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourne. Rojen je bil 01.08.1946 v mestecu Bairnsdale v Viktoriji. Vse življenje je bil pravi avstralski farmar. Pogrebno mašo je daroval domači župnik Fr. Robert Wood v cerkvi St. Jude's v Langwarrin 22.07.2013. Pokopan je na pokopališču Springvale Botanical Cemetery. Sožalje ženi Val, sinovoma Brettu in Dereku, hčerki Karli z možem Paulom ter 4 otroci, sestram Mary Prosenak, Elsie Kumar, Jeanette Postregna, bratoma Luigiju in Robertu z družinami ter družini pokojnega brata Josepha Vogriga.

STOJAN BRNE je umrl 22.07.2013 na svojem domu v Hoppers Crossing. Zvonovi cerkve Karmelske Matere Božje v Podgrajah so domačemu kraju naznanili večni odhod rojaka. Rojen je bil 05.12.1955 na domu v vasi Zabiče pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prispel skupaj s starši - očetom Antonom, mamo Antonijo roj. Baričič in sestro Marijo 7. maja 1969 na ladji Gallileo Gallilei k teti Albini Jaksetič, sestri očeta Toneta (umrla 9.1.2013). Poročil se je 10.6.1971 z



Nado roj. Zadel, rojeno že v Avstraliji, a starši so doma iz Brkinov. Stojan je bil dejaven član slovenskega društva Jadran in v letih 2009 do 2011 tudi njegov predsednik. Stojan je bil izredno družinski človek, imel čas za prijatelje in še posebej za njegov klub Jadran ter za moški pevski zbor Planika, ki mu je tudi pel v slovo. Kot velik rodoljub Slovenec – petkrat je bil na obisku v Sloveniji, zadnjič se je šel posloviti maja letos – je bil še kako vesel, da sta njegova hčerka Bernadette in njena sestrčna Belinda začeli peti v ansamblu Melodija in ohranjati slovensko pesem med nami. Nobeno leto ni pozabil voščiti za rojstni dan p. Cirilu in ta mu je voščil isto nazaj – saj imava oba rojstni dan 5. decembra. S hvaležnostjo se je vedno spominjal in daroval za svete maše za svojo pokojno učiteljico Marizo Ličan. Toda kako zelo je bil ta mož preizkušan z boleznijo, a je kljub vsemu ohranjal vedrost in optimizem do konca! Osem let se je vztrajno boril z rakom: koliko operacij, obsevanj, kemoterapij je prestal, a je ostal do konca pozitiven in vdan. Še teden dni pred smrtjo smo ga obiskali p. Robert, Marija, Chris McKean in p. Ciril ter nekaj dni pred odhodom v večnost je še prejel zakramente Cerkev, kakor že nekajkrat prej v svoji bolezni.

Molitev rožnega venca je bila v pogrebem zavodu Tobin Brothers v Werribee, 25.07., pogrebna maša pa naslednji dan, v petek, 26. julija, v cerkvi St. James the Apostle, Hoppers Crossing North. Pokopan je na pokopališču Keilor poleg mame Antonije /+23.08.1989/ in očeta Antona Brne /+17.08.1999/. V klubu Jadran so po pogrebu pripravili sedmino, kjer smo skupaj s predsednikom Milanom Ogrizkom, odborom, člani in prijatelji obujali spomine na srečanja s Stojanom. Sožalje ženi Nadi; tudi ob izgubi mame Bernarde Zadel – glej zapis na strani 47; hčerki

Bernadette z možem Harryjem (poročena 23.03.2013 v naši cerkvi v Kew – glej fotografijo v Mislih, maj-junij 2013, stran 2), sinu Danielu, sestri Mariji Rasen z možem Robertom in otroci Tanio, Sandro z možem Davidom in 3 mesece starim Antonom, Belindi; svaku Ivanu Zadelu z družino; teti Rozi in stricu Lojzetu z družinami v Sloveniji; teti Gabrijeli Brne z družino v Adelaidi in stricu Ivanu v Franciji; ostalim sorodnikom, prijateljem in članom Slovenskega društva Jadran, kateremu je Stojan služil tri leta kot predsednik ter moškemu pevskemu zboru Planika, s katerim je tolikokrat prepeval in razveseljeval mnoge. Naj njegovo delo in pesem ne zamreta med nami!

KRISTINA SLAVEC roj. KALISTER je umrla tragične smrti. Mrtvo so našli na njenem domu v Keilor East 26.07.2013. Rojena je bila 26.10.1939 v vasi Juršče. V Avstralijo je prispela leta 1957. Dva dni predno so jo našli, je po telefonu še govorila z ženo brata pokojnega moža Dragota v Baču pri Knežaku in sestrčno na Jurščah (24. julija). Peter Mandelj JP OAM ji je z obiska v Sloveniji prinesel darilo sorodnikov iz Bača in ga 25. julija pustil pred vrati, ker ni bilo odgovora na trkanje. Ker je darilo bilo še v petek pred vrati, so obvestili hčerko, da gre pogledat, kaj je z mamo. Pogrebna maša je bila 01.08.2013 v cerkvi St. Peter's v Keilor East. Pokopana je na pokopališču Keilor v grobu z možem Dragom, ki je bil doma iz Bača pri Knežaku in je umrl leta 2007. Sožalje hčerki Sandri, sinu Eddieju ter družini brata Ignaca Kalistra: Ignacu z ženo Pavlo in hčerkama Ireno z družino in Jenny ter sestri pokojnega Dragota Faniki Kavčič z družino v Melbourne.

JOSEPHINE (JOŽA) HVALA roj. PERENIČ je umrla v bolnišnici Freemasons v Melbourne 28.07.2013. Rojena je bila 28.02.1918 v vasi Klenik pri Postojni. Poročila se je leta 1940 v Sloveniji z Jankom Hvala. Imela sta 4 otroke: Janja je bila rojena v Sloveniji, Radko je umrl kmalu po rojstvu, Stojan je bil tudi rojen še v Sloveniji, Franc pa že v Avstraliji. V Avstralijo so prispeli na ladji Skaubrin leta 1951. Imeli so prvo slovensko restavracijo v Avstraliji, ki so ji dali ime Gorica. Dobrih 13 let je delovala na Gertrude Street v Fitzroyu; zaprli so jo leta 1970. V tej restavraciji se je zvrstilo veliko slovenskih fantov, saj so tam kuhali dobro slovensko hrano. Eden izmed njih, Stanko, se spominja, kako se je naročalo: Tri čaje, prosim – in dobil je tri skodelice, ki so bile namenjene za čaj, a v njih je bilo rdeče vino! Saj se po 6. uri zvečer ni smelo več točiti alkoholnih pijač. Mož Janko je umrl v nesreči s tovornjakom leta 1989. Pogrebni obred je bil v kapeli Renowden Chapel pokopališča Springvale Botanical Cemetery 02.08.2013. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču. Sožalje hčerki Yanyi Sluga z možem Ninom, Franku, Tomu, Sonji, Harryju, Georgiji in Johnu.

MIMI MEJAČ je umrla 25.01.2013. Žaro z njenim pepelom smo položili v grob njenega pokojnega moža Ivana 02.08.2013 na pokopališču Templestowe Cemetery.

KRISTINA JANEŽIČ roj. VEKAR je mirno zaspala 25.08.2013 v domu starejših v Prahranu v Melbourne. Rojena je bila 19.12.1930 v vasi Koče pri Postojni. Njen mož Franc je umrl 17.04.2013. Več v prihodnjih Mislih.

Gospod, daj vsem našim rajnim večni pokoj! **p. Ciril**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

**SLOVENSKO
SOCIALNO SKRBSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

e-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji četrtek v
meseču od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.



SLOVENIA

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si



full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

convention centre
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards



Hospitality in the
 **of the city**

Krajc Hotels Ltd
Dalmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133



PHONE: 9873 0888

alist

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

za umetno zobovje in zaščitne proteze



TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Kostanjevica na Krki, imenovana tudi Dolenjske Benetke v dolini pod Gorjanci, na jugu Slovenije, v bližini meje s Hrvaško.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Marija skoz življenje voditi srečno znaš - pesem ob sklepu maše ob slovesu patra Janeza v cerkvi Svete Družine v Adelaidi, 18.08.2013.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2:

Praznovanje žegnjanja v Kew s p. Janezom Tretjakom.

Obisk provincialnega ministra p. Staneta Zoreta v Kew, 4.8.2013.

POROKA: Veselje se nadaljuje po poročni maši za **BARBARO BROŽIČ** in **EDWARDA BONNICI** v Kew, 29.6.2013. Poročno mašo so darovali p. Ciril, p. Germano Ferraro, ki je prišel posebej za to slovesnost iz Italije na poroko nečaka Edwarda, in p. dr. Robert Bahčič. Čestitamo mladoporočencema Barbari in Edwardu ter njunima družinama. Čestitke je poslal tudi škof dr. Christopher Prowse iz mesta Sale, Victoria.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Pater Ciril: naslovnica zgoraj, 2,9,29,45,46. Marija Anžič:

naslovnica spodaj, stran 2,4,5,6,17,18,19,21,24,25,26,27,28,

46. Kane Jarrod Photography:2. Urad vlade RS za Slovence

v zamejstvu in po svetu: 10. Florjan Auser:5,10,11,16,48,52.

Metka Čuk:11. Helena Leber:13,14. Mirko Cuderman:15. Fanika

Knap:16. Martha Magajna:24,30,31,33,34,35,39,40,41,42. Danica

Petrič:33,34. Štefan Šernek:4,5,36,37,38. Helena Cartwright:38.

Mario Jakin:43. Frances Urbas Johnson:44. Časopis nadškofije

Adelaide - Southern Cross, July 2013, p. 4: stran 51.

The Orrong Hotel Zorka's Bistro



Our new exciting Zorka's Bistro at
The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub &
restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler
with sauerkraut & bread dumplings,
Kransky with mash & sauerkraut
plus best in town Apple Strudel -
a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic

PH: 9509 3242

**HVALA VSEM
SODELAVCEM
IN NAROČNIKOM MISLI!**

IŠČEMO, POIZVEDUJEMO!

Iščem podatke o **IVANU MOLKU**, bil je sobopleskar, ki je prispel iz Neaplja na ladji Angelina Lauro 20.5.1966. V pismu 26. oktobra 1966 navaja naslov: I.M., 46 Bent St., Moonee Ponds, Melbourne, Victoria. V naslednjem pismu 1. februarja 1967 navaja, da je stalno na terenu in da naj pošljem njegove dokumente g. **FRANCU JAMNIKU**, ki je na istem naslovu. Mogoče Franc Jamnik kaj prispeva k stvari. Če kdo kaj ve o Ivanu ali Francu, bom hvaležna, če mi sporočite. **Cilka Žagar**, PO Box 175, Lightning Ridge NSW 2834; Tel.: 02 6829 0633; e-mail: cilka@bigpond.com;

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veledetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Dan Furlan, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Fanika Knap, Jože Košorok, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Matilda Martinčič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2013** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

Back to Slovenia



When Franciscan friar Father Janez Tretjak leaves Adelaide next month after 33 years as the Slovenian Catholic chaplain, it will mark the end of a chapter for one of the Archdiocese's most vibrant multicultural communities. **JENNY BRINKWORTH** reports.

Nestled in suburbia in the inner city suburb of West Hindmarsh, the Slovenian Holy Family Church and the adjacent meeting hall are littered with memories of music concerts, traditional Easter and Christmas celebrations, social activities, bishops' visits and other milestones.

Photo boards show the church adorned with flowers grown by Fr. Janez Tretjak in his adjoining house – 700 lilies at one Mass celebrated by Archbishop Faulkner – while posters calling for financial support for their countrymen and women during the Balkan war are a reminder of their ties to the homeland.

"When I first came here there were 140-150 Slovenians," he recalled. "We had lots of activities and excursions – we were busy all the time," Fr. Janez, 67, recalls.

The Slovenian Catholic youth choir regularly top-billed at concerts held around the country and there was even a Slovenian school.

Ornate nativity scenes with water features and flowers, designed by Fr. Janez, were an attraction for children while their mums were presented with home-grown cyclamens on Mother's Day.

Fr. Janez says one of his proudest moments was the opening of the Holy Family Church in Young Street in February 1983, giving Slovenian Catholics their own

place of worship for the first time.

Not surprisingly, he is emotional about parting with people who have been part of this community since he first arrived as a young priest with little English and little experience of the Australian culture.

He relied heavily on members of his congregation to teach him and give him advice. Many of them remain his close friends today and were shocked to learn of his imminent departure, due to ailing health.

Fr. Janez' influence has stretched much further than the Adelaide Archdiocese; for many years he visited the Riverland town of Berri once a month to say Mass and he was a regular visitor to small Slovenian communities in Mildura, Whyalla and Perth. He still celebrates funerals and other liturgical events in the Riverland and at Mildura three or four times a year.

In Adelaide he will be sorely missed by the many sick and frail people he visits regularly, including the Franciscan Sisters of the Heart of Jesus at the St Raphael's aged care home.

His spare time has been taken up looking after his menagerie of pets and pot plants. Fortunately he has found a home for Harry the dog and his two cats but he is not sure what will happen to the chooks, German Roller canaries and the fish pond, as well as the hundreds of pots of African violets, orchids and begonias.

He decided to return to Slovenia, where four of his nine siblings remain, because of poor health in recent years after a massive heart attack in Zurich airport while in transit to Slovenia for a vacation.

Fr. Janez was ordained in 1976 in the Slovenian town of Nazarja. He said his father was "deeply, deeply" religious and would take the children to Mass in two separate groups – one to the early Mass and the other to mid-morning – because

GOING HOME: Fr. Janez will leave behind his German Roller canaries which are renowned for their exquisite singing. Below: His beautiful home-grown lilies have been a feature of many special celebrations in the Holy Family Church at West Hindmarsh.



they didn't have enough good clothes to wear.

Although they had little money, he remembered it as a happy childhood sitting around the wood stove singing, praying and telling stories.

"That was the atmosphere for my vocation which became stronger and stronger," he says.

But his father was worried that if he changed his mind and left the seminary he would become the topic of idle gossip. "He was scared for me," Fr. Janez says. So he worked in the mines for a year and spent 18 months in the army before joining the seminary as a 24-year-old.

When his father was on his death-bed, he asked Janez to give him one promise – that he would be a priest. Fighting back the tears, Fr. Janez recalled his father's words: "It will be easy for me to die if I know that

you will be a priest", to which he replied "if it is God's will, I will be a priest."

His father's plea inspired him during his years of study: "I had a steel will – to never go out, to work hard and never miss lessons." It wasn't always easy but Fr. Janez said it was the hard times that helped him to understand people better.

When he returns to Slovenia he will be based in Maribor, near the Austrian border about 60kms from his home town of Dovze. After some time living on his own and acclimatising to the different environment, he plans to live at a Franciscan monastery.

Arrangements are still being made by the Franciscan Friars to cover his ministry here in Adelaide.

A farewell Mass for Fr. Janez will be held in the Holy Family Church at 10am on Sunday, August 18.

Slovenska verska in kulturna središča Avstralije:
Adelaide, Melbourne, Sydney prirejajo

39. slovenski mladinski koncert **sobota, 5. oktobra 2013, ob 16. uri**

Gostitelj - Slovensko-avstralsko društvo Canberra
19 Irving Street, Phillip ACT 2606

Canberra - Kraj srečanja

Slovenski
mladinski koncert

39

Slovenian
Youth concert

100

CELEBRATING
CANBERRA'S
CENTENARY

Canberra – the Meeting Place 2013

39th Slovenian Youth Concert

Saturday, 5th October 2013, at 4.00 pm

NEDELJA – SUNDAY,

6th October 2013

NEDELJSKA SV. MAŠA V DVORANI DRUŠTVA ob 10.30

SUNDAY HOLY MASS IN THE HALL at 10.30 am

BBQ kosilo - BBQ Lunch

Skupna večerja po koncertu

Common Dinner – You will not be hungry and thirsty!

Srečolov – čakajo Vas lepe nagrade!

Raffle for You to have the chance to win some cool prizes!

Zabava z glasbo in plesom - Live Music and Dance.

DOBRODOŠLI! - WELCOME!